કિસ્સો શાહેજહાન
તથા શાહપરીનો.

સરવે શોકીન તથા રમુજી વાંચનાર
ને સારૂ ઉરદૂ ઉપરથી સારી રીતે સુ
ધારીને શ્રીપોરબંદરના કાજી ઈતેમુહ
મંદ બિન કાજી નુરમુહંમદ સાહેબ
તથા મુલ્લાં નુરૂદીન બિન જીયાજ
ન સાહેબ તથા શેઠ કરીમજી બિન
મુસાજી એઓએ ફરી છાપવાનાં

બીજીવાર છાપી પ્રસિધ્ધ કર્યો.

મુકામ મુંબઈ

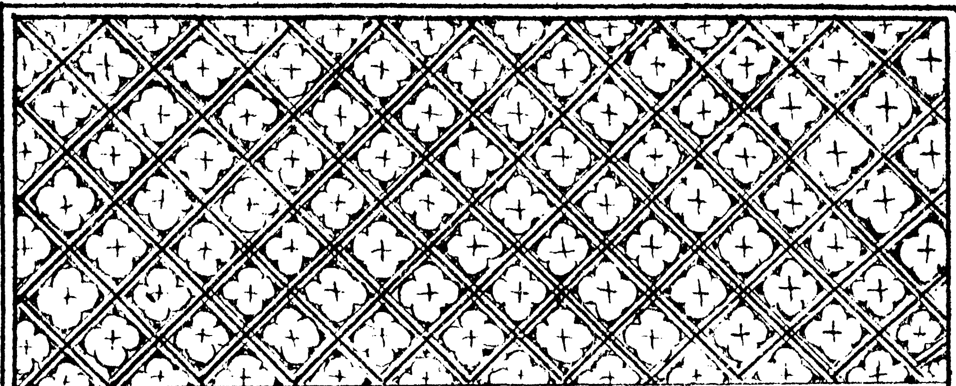
સંવત ૧૯૩૭ ના વિક્રમાજીત
સન ૧૨૯૮ હિજરી.
સન ૧૮૮૧ ઈસ્વી.

૧૪૫૯૭

કિસ્સો શાહે નહાન તથા શાહ પરીનો.

સરવે શોકિન તથા રમુઝી વાંચનાર
તથા સમઝનાર સાહેબોને સારૂ
ઉરદૂ ઉપરથી સારી રીતે સુધારીને
ગુજરાતી હરફમાં
હૈદરી છાપખાનામા બીજીવાર
છાપી પ્રસિધ્ધ કર્યો.

મુકામ મુંબઈ.
સન ૧૨૯૮ હિજરી.
સંવત્ ૧૯૩૭ ના વિક્રમાજિત.
સન ૧૮૮૧ ઈસ્વી.

અવ્વલ કહું હમ્દે ખુદા;
અરશો ઝમીકે ફરશપર,
આદમ સફી અવ્વલ નબી,
જેન્ને દરૂદાં ઉન ઉપર,
ફિર ચાર ઉનકે યાર હેં,
ઉસ્માનો હૈદર હૈં ચફી,
જો હૈં નબીકે અહલે બેત,
હોવે મદદ મુઝ પીરકી,
ઉનકે વસિલેસે ખુદા,
માંગો દુઆ શામો શહર,
હમ્દો શુકરકે બાદ અબ,
મૂઝો લિખા તકદીર હક,
માહે રજબકી ગિયારહવી,
કિસ્સા કહૂં હિંદી ઝબાં,
હે તૂતી નામેકી કિતાબ,

જિસ્ને સબી ઝાહેર કિયા;
આદમકે તંઈ રૂતબા દિયા:
આખિર મોહમ્મદ હેં સબી;
મોલાકે હૈં ખાસે નબી.
હઝરત અબાબકરો ઉમર;
હઝરત નબીકે દિલજિગર
ઉનપર દરૂદાં ઓર સલામ;
તિસબાદ ફિર બોલું કલામ-
બખ્શિશ કરે દરદો જહાં;
એ તાલેબાં એ આલેમાં.
નાદિર હિકાયત ફિર કહૂં;
આગે હકીકત ફિર કહૂં.
મુઝ શૌક યે: ગાલિબ હુવા;
યે: શૌક દિલ તાલિબ હુવા
સબકો ઉસે હે જનતા;

મૈંનેં પઢાથા ઉસ્કે તઈં,
જબસે પઢા મૈને ઉસે,
હિંદિઁ મંને ઉસ્કો લિખા,
ઉસમેં હિકાયત નાદિર એક,
પેહલી હિકાયત હૈ લિખી,
ફ઼ુરશો જમીંકે દરમિયાં,
ઉસ્કી હકીકત ફિર કહું,

જબતક સો મૈં નાદાનથા;
તબ યું હુવા દિલપર ખ઼િયાલ;
તબ દિલ હુવા મેરા બહાલ·
મૈને ઉસે દેખા અજબ ;
બોલું હકીકતકા સબબ·
એક શેહર હૈ ફોગ઼લ સો નામ;
સુનયો તુમ્હેં નાદિર કલામ·

બયાન નૌશેરવાન બાદશાહકા·

ફોગ઼લ શેહરકા બાદશા,
ખુબીમિને બા:હુસ્નથા,
નવશેરવાંકે સુલ્બમેં,
ખુબીમિને બા·હુસ્નથા,
ઉસ્કે હુસ્નકો દેખકર,
ને કોઈ ઉસેથા દેખતા,
ફોગ઼લ શેહરકે દરમિયાં,
ઉસ્કે હુસ્નકે રૂબરૂ,
ઈ઼સા જબીકા વક઼્તથા,
નોશેરવાં આદિલ અમલ,

નામ ઉસ્કાથા નૌશેરવાં;
તહકીકથા વો: નવજવાં·
ફ઼ુરજંદ દિયાથા નેક એક;
તહકીક અજબ હોવે સો દેખ·
હ઼ર એક લુભાવે જું ભંવર;
તબ ગિરપડે ખાકર તંવર·
સબ ખુબ સૂરતથે બશર;
ને કોઈ ઐસા નેકતર·
આખ઼િર જમાનેકી યેબાત;
મશહુરથા વોહ નેકજાત·

બયાન શાહ જહાનકા જો નૌશેરવાંકા:·
લડકા થા:·

નવશેરવાંકે પિસરકો, નામ ઉસકાથા શાહેજહાં;
સબ દેખકર હોવેં અજબ, શાહેદ ફુવા પરયું મિયાં·
શાહેજહાંકા ઈસ્કુ અબ, અવૅલ ફુવાહે યેઃ શુરૂ;
કઈ જનવર પાલે ઉને નવશેરવાંકે રૂબરૂ·
લાખાં કરોડાં જનવર, પાલે ઉને દિલકી ખુશી·
ખુશ વકતથા યે રાતદિન, ફિરતા શેહેર મિયાને નિશી·
શાહેજહાંકે વાસ્તે, કઈ જનવર પાલે જેથે·
ચીતા હરન મુરગાબિયાં, પોપર કબુતર સુરખથે·
જેથે હજારાં જનવર, ઉસ્મેં સો યેક તોતા અજબ;
વોહ શાનબાંસે બોલતા, ઓર સબકે તઈ દેતા અદબ·
દરયાને હફૂત ઉસ્કા વતન, તોતા અસલમેં બાદશા ;
થા નામ હીરામન ચકી, ઉસ્કા કહું અબ માજરા·
અપને વતનકો છોડકર, શાહેજહાંસે આમિલા;
નવશેરવાં આદિલ અમલ, પૈંસીખકર જઉ ચલા·
આકર કસા પિંજરે મિને, બારા બરસ તક દોસ્તાં;
પૂરી હકીકત ફિર સુનો, કરતાહૂં સબ જે કુછ અયાં·
શાહેજહાં યક બાગમે, રેહતાથા દાયેમ એકલા;
સબ જનવરથે બાગમેં, દેખે તમાશા એકલા·
સબ જનવર ચોકી કરેં, શાહેજહાંકી રોજેશબ;
કઈ સંકડોંથે જનવર, હરએક સેહર એકથા અજબ·

શાહે જહાં ખુશવક઼્તથે, કુછ ફ઼િકર દિલ પરથી ન ઉનઃ
એક રાતકો જ સેજપર, કી ખ઼ાબગાહ ઉન દર ચમન

બયાન શાહપરીકા.

યેહ મહ઼લ યાં મોક઼ૂફ઼કર, બોલૂં મૈં હ઼ાલે શાહપરી;
ઉસ્કી હ઼કીક઼ત ફ઼િરસુનો, બોલૂં બયાને ગૌહરી.
રાજા ઇંદરકી ફ઼ૌજમેં, : લાખું હે પરયાં બેશુમાર;
ઉસ્મે વોહ નાદિર આઠકા, દેખે તમાશાગુલ ઇજ઼ાર.
ઉન આઠ પરિયું કા કુસન, ક્યુંકર કહૂં તુમસે બયાં;
રાજા ઇંદર કુરબાન થા, એસી વોથીં સૈકુ લૈસાં.
રાજા ઇંદર બસ સાતકા, દેખે તમાશા રોજ઼ો શબ;
હર એક રૂખ઼્સત હો ચલે, ખેલે શિકાર ઉન વો ઃ જ઼ણબ.
હક઼ૂતે મિને એક બારગી, હરએક પાતીથી ખ઼લાસ઼;
વોહ આઠવીં જો શાહપરી, નિકલી જોથી હો કર ઉદાસ.
રાજા ઇંદરકી શાહપરી, નિકલી જોથી કરને શિકાર.
દેખી સો જબ શાહે જહાં, તબ યેહ પરી બોલી પુકાર.
યેહ કૌન સોયા બાગ઼મેં, આપસ્કે લશ્કરકો કહા;
તબ જવાબ લશ્કરને દિયા, ઇસ શેહરકા હે બાદશા.
શાહે જહાંકો દેખકર, તબ શાહપરી હો ગઈ ફ઼િદા;
દિલમેં કહી બસ આપકે, મૈં એકલી જઊં જગા.
લશ્કરકો બાહિર રખકે વો, આઈ મહ઼લમેં એકલી.

બોલી સખુન મહબૂબેમન,
કુશ્યાર હોકર બોલતુ,
તેરે હુસુન કી તીખકો,
શાહે નહાં ઉસ વક્તમેં,
દેખા પરીકો જબ ખડી,
આશિકકી જબિ દેખકર,
તુમપર સોજી કુરબાન હે,
શાહે નહાં બોલે સખુન,
અપની હકીકત કહોમુઝે,
તબ યું જવાબ ઉસને દિયા;
રાજા ઈદરકી દર સભા,
આશિકસે ફિર બોલી પરી,
શાહે નહાં સુન શાહપરી,
મિલમિલ ગયે બસ બાગમેં,
દોનું કરે નામેનિશમ,
દોનું ઈશકમેં આ પડે,
દોનું હુસનકો દેખકર,
તબ શાહપરી બોલી સખુન,
તો તુમ કસમ ખાઓ યકીં,
ખાઓ કસમ બોલી પરી,

ખોલો નયન મુઝબે કલી.
મેં નલકે નૂં હોગઈ કબાબ
મુઝે દેખકર દેના જવાબ.
જગાય કાયક જેશાસે
તબ બાત કીતી હોશસે.
જમકર કિયા શાહકો સલામ;
તિસ બાદ ફિર બોલું કલામ.
ક્યા નામ હે મુઝકો કહો.
કિસ જગા તુમ રેહતે હો જે.
હે શાહપરી મેરા ઈસમ;
રેહતી હું મેં હકીકસમ.
મુઝ નામ કહો મહબૂબેમન,
યેહ રાસ્ત હે મેરા વતન.
દોનું અપસમેં એકલે.
કુ હવેંકે દિન આએ ભલે.
નહીં કુછ ખબર માબાપકી;
છિપરાગયે બસ આપકી.
તુમ યહ લે હો સો હબ અગર
પીછે મિલેં બાયેક દિગર.
શાદી કરૂંના મેં કલી;

શાદીકહો મૈં નાકરૂં
ઈસકસમપરશાદીકરો,
તકદીરપેરખ ઈખ઼્તેયાર,
શાદી અગર તુ નાકરે,
રાજ ઈંદરકો છોડકર,
શાદી અગર તુ ના કરે,
કુરબાં રહું દિલજાનસે,
શાદી અગર તુ ના કરે,
તુ દોસ્ત મેરા હૈ યકી,
શાદી અગર તુ ના કરે,
સોગંદ હૈ હકકી મુઝે,
શાદી અગર તુ નાકરે,
અબ કૌલ તુમ મુઝસે કરો,
શાદી અગર તુ નાકરે,
જબ તુ અગર શાદી કરે,
શાહે જહાં સુન યેહ સખુન,
જબ મૈં અગર શાદી કરૂં,
શાહે જહાંને શરત સબ,
તબ શાહપરીને શૌક઼સે,
દોનું સોરંગામેં ઘુલગયે,

સોગંદ મુઝ રહમાનકી ·
તો મૈં લેજાઉં જીવકો; ∴
તો મૈં બિછાઉં નૈનકો · ∴
તો મૈં તેરી ખિદમત કરૂં;
જી જાન મૈં કુરબાં કરૂં ·
મૈં તુઝ કરૂંગી ચાકરી;
તબ નામ મેરા શાહપરી ·
તો મૈં તેરા માનું કહા; ∴
કિસ્બાતકા ફિર દુખ રહા ·
મૈં ચશ્મમેં પાલૂં તુઝે;
સોગંદ હૈ હકકી મુઝે ·
તો મૈં તુઝે જાનૂં સહી;
સુન બાત હૈ મેરી યેહી ·
તો મૈ કુંવારી હો મિલૂં;
તુઝ મારકે ફિર મૈં મરૂં ·
બોલા કે શાદી ના કરૂં ·
ઉસ્વક઼્ત બેશક મૈં મરૂં ·
ઈખ઼્તેયારકી તીદરમહલ;
દો હાથ જડાલી સોગલ ·
શરરો શકર આમેજ હૂં;

તબ શાહપરી બોલી સખુન,
દોનુ સો દિલમે ખુશ હુવે
બૂઝો અજ્‌જાં દોસ્તાં,
શાહેજહાં કેહને લગા,
ફિર આઠ દિન ગુજરે પીછે,
હફ્તે મિને એક બારગી,
રાજ ઈદરકે કૈદસે, ::
હફ્તે મિને એક રાતકો
શાહે જહાંકે બાગમેં,
દોનુ રહે મિલમિલ ચકી
ફિર આઠ દિન ગુજરે પીછે,
યેહ પહલ યહાંપો કુકૂકર,
શાહેજહાં કેહને લગા,
ઉસ શાહપરીને નજરકા,
સબ જાનવરકો છોડકર,
ઉસ શાહપરીકી નજરકા,
ઉસ શાહપરીકે ઈશ્કપેં,
શાહેજહાંને ફિકરકી, ::
સબ જાનવરકો છોડદૈં,

મૈં તુજ ઉપર કુરબાન હું ;
વાહ વાહ અજબ હૈ યે ઘડી;
યેહ બાત હૈ સબસે બડી.
ફિર કબ મિલોગી ઈસ મકાં;
તુમ ખુશ કરૂંગી એ જવાં.
તુમ હમ મિલેંગે દિલજિગર;
મૈં આસકૂં જાની જીગર.
આયા સો મિલ જયા કરે ;
તશરીફ વોહ લાયા કરે.
કેહને મેંનૈં આવે બયાં ;
હરરોજ આતીથી વહાં.
સારી હકીકત ફિર કહૂં ;
માશૂક બિન કયું કર રહૂં.
ઐસા ઉસે જાદૂ કિયા ;
ઉસકા દીવાના હોગયા.
ઉસકો લગાકારી યે તીર ;
બેઠા સો વોહ હોકર ફકીર.
કોઈ કહે ખબર બાબાકો જા;
તબ રહે મેરી શરમો હયા.

બયાન રૂખસત કરના શાહકા તોતેકો ::

શાહ જહાં ઉસ વક્તમેં,	તોતેકે તંઈ યું કર કહા;
જાઓ વતન અપને હી ઘર,	અબ તુમકો હે કસ્મે ખુદા.
તોતા રજા લેકર ચલા,	તબ દિલમેં નેકી ફિકર ઉન
શાહ જહાં ઔર શાહપરી,	દેખો કે ક્યા કરતે હેં છન.
બારા બરસ તક સુપ રહા,	તોતા વો: શાહસે પસગુબંત
ખામોશાહો દેખા કરે,	તોતા ન બોલે અપને લબ
છિપકર રહા ગોશેમિને,	તોતા જે આકિલ થા બોહાત
ચંદરોજ યહાં ગુજરાં કરૂં,	પીછે ઊડું દરયા જે હફ્ત.
સારી હકીકત દેખકર,	તોતા વહાંસે ઉડ ચલા;
આખિરકે તંઈ બૂઝો તુમ્હેં,	સારી હકીકત માજરા.
કોગલ શહરકો છોડકર,	મનજલ કિયા સારી તમામ;
અબ ફિર હકીકત તુમ સુનો,	એ દોસ્તાં નાદિર કલામ.
સો કોસ તક પોંહચા વો જબ,	તોતા સો બર રોશન પહાડ;
શાહ જહાંકો યાદ કર,	તહકીક રોતા જાર જાર.
થા એક અગરકા ઝાડ યાં,	તોતા સો બેઠા ઉસ ઉપર;
રોના યેહ સારે દેખકર;	હેરાં હુવે હૈં એક દિગર.
શોહરત હુઈ ગલ્યોં ગલી,	રોતા હૈ તોતા ઝાડ પર;
હર એક તમાશા દેખને,	આતે અમીરાં ઔર નફૂર.
થા એક શિકારી શોહરમેં,	ઉસકો ખબર યે: જબ મિલી,
આયા ચલા વોહ દોડતા,	પકડા ઉસે આકર તલી.

તોતેકે તંઈ લેકર ચલા,
હર એક કેહે દેતુ હમે,
તબ વોહ શિકારી ખુશ હુવા
હકને અપસકે ફઝલસે,
વોહ થા ખુશીકે હાલમેં,
અબ કહાં પડુંગા કેદમેં,
સારે શાહરકે દરમિયાં,
તોતેકે ખાતિર વાસ્તે,
મેનાથી ઉસ્કે ઘરમિને,
તોતેકી પાઉ ઉસને ખબર,
જાકર સોદાગર ઉસ મકાં,
તોતેકે મીઠે નામપર,
તબ વોહ શિકારી ખુશ હુવા,
વોહ કેદમે ફિરકર પડા,
સોદાગર કેહને લગા,
મેના હે મેરે ઘરમિને,
દેકર દિલાસા ખૂબતર,
સોદાગર ઉસ વકતમેં,
તોતેકો લાયા અપને ઘર,
ખિદમત તુમ ઈસ્કી કીજ્યો,

આયા સરે બાઝરમેં ;
હમ જાએં તેરે વારમેં ·
કે હવે ખુદાને દી મુરાદ ;
તહકીકુ દી મેરી મુરાદ·
તોતેકા દિલ હેરાન થા;
વોહ ખુશ થા યેહ વીરાન થા·
એક ખુબ સોદાગર અથા;
દિન રાત વોહ સોતા ન થા
તોતેકી થી ઉસ્કો તલાશ
આયા શિકારીકે વો પાસ·
તોતેકે તંઈ ઉસ્ને લિયા ;
ધન માલ વોહ કુરબાં કિયા·
ઝરમાલ પાયા બેશુમાર;
તાતા સો રોવે ઝાર ઝાર·
તોતે મિંયાં ક્યું તુમ કુડો;
ઉસ સાથ તુમ ખુશાયાં કરો·
તોતેકે તંઈ રાઝી કિયા;
બીબીકે તંઈ લેકર દિયા·
ઓર અપની બીબીકો કહા;
સોંગદ હે તુમકો ખુદા·

સોદાએગરકી અહલને,
ખાના ઓર પાની રૂબરૂ,
હોવે ખુશીકે હાલમેં, ∴
હર રોજ વક્તે ફજરમેં,
હર રાતકો સોતા વો જબ,
એક બાત કહો મહબૂબે મન,
આધી રયન બાતાં કરે,
બાતાં સુને જો કોઈ અગર,
તો તેને સોદાગરકે તઈં,
બીબી પિયાં દિલ જાનસે,

કહાકે મૈં ખિદમત કરૂં;
ઈસકો સોલા જલદી ધરૂં
તોતા કરે હરદમ કલામ;
કરતાથા વોહ સબકો સલામ.
કરતા યે સોદાગર અરજ
હાસિલ યેહ હોતીથી ગરજ·
તોતા મહલમેં રોજ શબ;
હો જાવે સુનકર વોહ અજબ
જીતન કિયાથા શાકરી;
કરતે થે ઉસકી ચાકરી·

બયાન સોદાગરકે સફરકો જાનેકા હય·

યેહ મહલ યહાં મોકૂફ કર,
કિસ્સા અજબ હે દિલરૂબા,
તોતેકે તઈં કેહને લગા,
મેના સેતી તુમ ખુશ રહો,
તૈયાર હો બેપારકો,
સામાન સબ તૈયાર કર,
બીબીસે રૂખસતકી રજા,
રેહતુ ખુશીસે રાત દિન,
તોતેસે રૂખસત માંગને,

સારી હકીકત ફિર કહૂં;
મોતી નયા હર જું ચુનૂં·
સોદાએગર યેહ ઉસ ઘડી;
જાગી તિજારતકી પરી·
જાને લગા સોદાએગર;
ઘોડા તબલે આયા નફર:
લેકર કહા મેરી શરમ;
હરગિજ ન હો કુછ બેશરમ·
આયા વહાં સોદાએગર;

કહાકે ઐ મહ઼બુબે મન,
તોતેને લેહ઼કુ઼કા ઈસમ,
તુમ દો મહિ઼ને કર સફ઼ર,
હૈં સાઠ બાતાં મુઝ કને,
સોદાએ ગર મેરે મિયાં,
સોદાએગર મેનાકે તઈ,
ઈસ્કી નિગહ઼બાનીમિને,
મેરે મહ઼લકી તુ ખ઼બર,
સોદાએગર આખ઼િરકે તૈં
તોતા ઔર બીબી મહ઼લમેં,
બીબી પુકારે આહ આહ,
એક બાત સુનકર ઈ઼શ્કુ઼કી,
કોઈ દિલરૂબા મુઝકો મિલે,
બીબીકે તઈ સૂઝા સોતબ,
કોઈ મુઝ જૈસા લાયક઼ મિલે,
એકદિન ગુજારા ફ઼િકરમે,
ચૌદહ઼ બરસ઼કી ઉમ્ર થી,
બીબી ઝરોકે પરસે તબ,
વાહ વાહ અ઼જબ કયા મરદહૈ,
એ.ક મરદ આશિક઼ થાવહાં,

હોવે હુ઼કમ જાઉં સફ઼ર.
કહાકે તુમ મઝ્યાં કરો;
ફ઼િર આકે તુમ ખ઼ુશ્યાં કરો.
હર રોજ઼ એક બોલા કરે;
તુઝ હુ઼કમ પર સર ધરે;
કહાકે બીબી બા ખ઼બર;
નાકોઈ તુઝ બિન દિલ જ્ઞાર;
તોતે મિયાં લેના લલા;
ઈતના સુખ઼ન કેહકર ચલા.
બાતાં કરે હર હર નઈ;
તોતા કેહે દિલ રબ઼ક઼ી.
હો ગઈ અપસ દિલસે ખ઼રાબ;
પિઉ પિલાઉં મેં શરાબ.
મૈં લીકરૂં કોઈ દોસ્તદાર;
કરતી યું આપસ્મે બિચાર.
વક઼ત ફ઼જર બેઠી છજે.
ઉસ્કી સિ઼ફ઼ત ક્યા કહૂં તુઝે.
દેખે તમાશા ચૌ તરફ઼;
તબ મુંહસે યું બોલી હરફ઼.
ગાતા જાતા રસ્તે મિને;

વાહ વાહ અનબ કેહતી હૈ ક્યા,
રહા ખડા ઉસ જગમે ·:::
બીબીને જબ ઉસ્કો કહા,
આશિક કહા મહબૂબે મન,
જબ વોહ સખુન ચુંકર કહા,
આશિક કેહ મહબૂબે મન,
પેહ ફીદા દિલ જાનસે,
બીબી સખુન કેહની થી સખ્ત,
દેખો અજબ ફીકર કર,
માશૂક કો આશિક કેહ,
મેં આઊંગી કલ રાત કો,
યેહ કૌલ સચ્ચા બોલકર,
તો તંને બૂઝા દિલ મિને,
યેહ યાદ કર રોયે ઉસે,
દેખો અજબ દોસ્તાં,
આખિર સબર ન હો સકા,
એક થી દલાલા શેહરમે,
આશિક દલાલાસે મિલા,
તબ વોહ દલાલા ઉસ્સે વકત,
કહી કે મૈં લાઊં બુલા, :::

જબ યેહ સુખન ઉસ્ને સુને·
દેખી ઉને ઉસ્કી સિકલ;
તુમ ક્યું ખડે મેરે મહલ·
તુમ હમ બંધાએ દોસ્તી;
તો ક્યા કહા એ પૌસ્તી·
ઝાંસા ન મુઝ તુમ દીજયો;
કિસ્કા કહા ના કીજયો·
યેહ બાત સુન હો ગઇ નરમ;
નહી ઈસ્કમે કુછ ભી શરમ·
અબ જાઓ તુમ લાલન ઘરૂં;
યેહ જીવ મૈં કુરબાં કરૂં·
આશિક ચલા અપને મકાં;
બીબીને માંડી હે દુકાં ·
વોહ યાદ કર રોવે ઈસે;
યેહ દુખ કહે જાકર કિસે·
આશિક કે તંઈ એ દોસ્તાં;
આશિક ગયા ઉસ્કે વહાં·
જાહેર કિયા અપની ફિકર;
ઊઠી ઓર લી સર પર ચદર·
તન બૂઝ્યા મુઝ કો ખરી·

કુછ દામ દેકર ફિર કહા,
આશિક દલાલાકો કહા,
પાનીપીયો આકર તુમ્હેં,
તસ્લીમ કર કેહને લગા,
મુસ્તાક઼ હું દીદારકા,
જબસે ઉસે દેખા હું મેં,
આવે તો બેહતર ખૂબ હે,
તબ વોહ દલાલા ફિર કહી,
લાઉં બુલાકર મેં ઉસે,
ફિર ગઈ સો આધીરાતકો·
બેઠી છજ્જે નીચે વોહ જબ,
રોઈ દલાલા મકર કર,
હરરૂનસેતી મિલના કરૂં,
આધી રયનકે વક઼્ત પર,
રોઈ એસે બેરાગસે,
બીબી રસોજન થી ખ઼ાબમે,
આદમ બશર તહ઼કીક઼ હે,
બીબીસોજન આવાજ઼ સુન,
મેરે મહ઼લ નીચે સો તૂ,
આધી રયનકે દરમિયાન,

મેં તુઝ કરૂંગા ચાકરી ;
તુકર મેરીજ આજેજ઼;
હપલર રખેં મરીક઼ ઘડી·
તુજ શિતાબી કર કુલસ;
દિખલા તુ મુઝ તેરા દરસ·
તબસે હુવા દિલ બેકલી,
તબ તો ખિલે દિલકી કલી·
આશિક ન કર કુછ તુ ફિકર,
હે પાસ મેરે કઈ મકર·
દેખો કરે ક્યું કર મિલન ;
આશિકકે તઈ વહાંસે જલન
બીબીસોજન મુઝકો મિલી
બીબીસો મેરે સંગ ચલી·
રોઈ દલાલા ઉસ ઘડી;
સુનકર રૂનૂ હોવે પરી·
જાગી ચેકાચેક હડબડા;
પૂછું કે દુખ તુઝ ક્યા પડા·
બેઠી ઝરોકે કોસો ખોલ;
કિસ વાસ્તે રોતી હે બોલ·
કેહ કોન તેરા મર ગયા;

યાકોઈ ચુરાકર સીમોજર, તેરાસો કોઈ લેકર ગયા;
યા કોઈ દગાદેતા તુઝે, યાકોઈ ગયા તેરા સફ઼ર;
યાકોઈ તુઝે લેજાયહાં, યારોએ તુ અબ કરમકર·
તબઉસદલાલાને કહા, બેરાતુમનકો નહીખ઼બર;
આદમકાયેક મહ્બૂબઅબ, મરતાહૈ તુમપીછે મગર·
જબસે ઉને·દેખા તુઝે, તબસે હુવા દિલબેકલી;
આવેતો બીબી લેચલું, ઊસ મહ઼લમેં તુઝ એકલી·
જબસે ઉન્હેં દેખા તુઝે, તબસે કિયા ખાનાહ઼રામ;
પાની પીયાનૈં તુઝબિના, તુકર નવાજ઼ શાબર ગુલામ·
જબસેઉન્હે દેખા તુઝે, તબસે નપીવે વોહશરાબ;
ઓર આહ આહકે દમભરે, તુઝબિન હૈ અબઉસ્કોઅ઼જ઼બ·
જબસેઉન્હેં દેખા તુઝે, તબસે દિવાના હોગયા;
અબતુમચલો જલ્દીસેતી, એ દોસ્ત વક઼્તથોડારહા·
જબસે ઉન્હે દેખા તુઝે, રોરોકે વોહ નાલે ભરે;
તુઝ નામકે અબ દરદસે, રોરો અ઼જબમૈં વોહમરે·
જબસેઉન્હેં દેખા તુઝે, તબસે મરનકર ઈખ઼્તેયાર;
મૈં તુઝકોઅબ સબકેહચુકી, પરસ આપકર દિલ્મેંબિચાર·
બીબીસખુન·કેહને લગી, ઈસવક઼્તકહાંહૈ મૈં ચલૂં;
મેરે જીગરકે લાલસે, કલ્હ આકે મૈં જલ્દીમિલૂં·
બીબી દલાલાકો કહી, તુ જાસો અબઉસ્કે ઘરૂં;

મૈં આઉંગી કલરાતકો ,
મેરી તરફ઼સે ખ઼ૂબતર ,
આ઼શિક઼ તુરખ અબ દિલક઼વી
તબ યેહ દલાલાને કહા,
જલ્દીસેંજા આ઼શિક઼કેતંઈ,
માશ઼ુક઼કા આ઼શિક઼કે તંઈ,
દેખો દલાલા કામકર,
ફૂલોંકી ખ઼ાસી સેજકો ,
ઈ઼તરો ગુલાબ ઔર મુશ્કકો,
બેઠા વોહ હોકે મુન્તજ઼ર,
તબ ઉસ દલાલાને કહા,
તોતેકો મૈનાને કહા, :::
જાવે યેહ જબ ઉસ્કે ઘરૂં
બીબીને ઉસ્કે વક઼્તપર,
લૌંડીને લે તબ હાથમેં,
બીબી સે જબ મૈનાકહેતેં,
એક રાતસારી ઈ઼શ્ક઼સે·
મૈના કહી ચુપ બેઠ઼યા,
મેરે પિયાંકો મૈં કહૂં; :::
મેરે પિયાંકો મૈં કહૂં,

તુમસે સો મૈં જ઼્યાદા મહૂં·
જલ્દી તુજ સમઝાઉસે;
અહ઼વાલ ના કહ્યો કિસે·
મૈં આઉં લેને શામકો·
ઉસ્ને કહા પૈગામકો·
આખ઼િર જવાબ યેઃ લાદિયા;
આ઼શિક઼ને તબ પાનીપીયા·
આ઼શિક઼ સંવારા ખ઼ૂબતર,
હાજ઼ર કિયા ઉસ્ને મગર·
માશ઼ૂક઼ મેરા આએગા;
કલ વોહ દરસ દિખલાએગા·
અબ ક્યા કરે ઈસ્કી દવા;
તબ ક઼ત્લ કરના હૈ રવા·
સિંગાર સબ અપના કિયા;
બીબીકે તંઈ બીડા દિયા·
કેહવે મુઝે તુ દે રજ઼; ::
ઉસ લાલકા દેખું મજ઼·
કહાં ઈ઼શ્ક઼ કરને જાયગી;
તો બો હોત ખ઼ુતકે ખાયેગી·
તબ વોહ કરે તુઝકો ક઼તલ,

યા ઝ઼હરદે મારે તુઝે,
બીબી સોઝન મૈનાઉપર,
મૈનાકી ગરદન તોડકર,
મૈનાકે તઈં પસમારકર,
દેખો અઝ઼બ દોસ્તાં,
બીબીને તબ ઉસવક઼્તપર,
બોલો સખુન તોતે મિયાં,
તોતાયું બીબીકો કહા,
તોતા અગરઝે ના કહે,
તોતેને બીબીકો કહા,
આપને મિયાંસે બેહતરી,
ઈનસાનસે હૈ આશક઼ી,
બીબી સોઝન કરને લગી,
ખ઼ૂની નઝ઼ર જાતી રહી,
યેક઼ મહલયાં પોકૂ઼કર,
તોતેસે રૂખ઼્સત માંગકર,
તોતેને મારી સખ઼્ત આહ,
તોતાયું બીબીકો કહા,
બીબી કહી તુમ કહો મુઝે,
ઉનસાઠ બાતાંમે કહે,

યાસરમેં મારે યેક તબલ·
ગુસ્સ કુઈ અય દોસ્તાં·
ડાલી ઉન્હે ઉસ વક઼્ત વક઼ાં·
તોતેકે પાસ વો જાખડી;
તોતેને કી ક્યા દિલબરી·
તોતેકે તઈં યું કર કહા·
અબ તુમકો હૈ ક઼સ્મે ખુદા·
જાઓ કરો ખુશ્હાલિયાં;
બીબી સો દેતી ગાલિયાં·
તુઝ ઈશ્ક઼ કરના ખ઼ૂબ હૈ;
ક્યા લાજસામક઼ ખૂબ હૈ·
ક્યા જને મૈના બેહ઼યા;
તોતે ઉપર અપની મયા·
બીબીકી તબ ઐ દોસ્તાં;
ફ઼િર ઈશ્ક઼કા બોલૂં બયાં·
બીબી સોઝન ફ઼િરકર ચલી;
બીબી સોઝન પીછી વલી·
મુઝ યાદ આઈ એક બાત;
તોતા કહા પન જાએ રાત·
તુઝકો સુનાઊં ખ઼ુબતર;

પેહલી હિકાયત મૈં કહૂં;
બીબીસો બૈઠી તખ્તપર;
તોતેને બૂઝા દિલમિને,
ઇસા નબીકે વક્તકી,
સુન્યો અજ્જબ દોસ્તાં,
એક બાદશાહ નોશેરવાં,
હોગુલશેહર ઉનકામુલક,
રાજ ઇંદરકી શાહપરી,
ઉસ દોસ્તીકે વાસ્તે,
બચપનસે આશિક હોલક,
દાયેમ ખુશી તુમ હમરહે,
શાહેજહાંકે ઇશ્કકી,
પસ આપ અપને દિલસેતી,
કિતનીમુદ્દત ગુજરે પિછે,
કરમોહર ઉસનાપેઉપર,
જનુ કહાસો બિલઅજબ,
હે નામ ઉસ નોશાહઆલમ
નોશાહઆલમકી એક તબ·
નામ ઉસકા હૈ રોશનજહાં,
કાસિદ ચલા ખુશવક્તહો,

યેહ બાત હે મહબૂબતર·
તો તેસે ફિર બોલી સુખન,
ઇસ ઇશ્કકી હેગી અગન·
તો તેને બાત કીતી શુરૂ;
બીબીસો જનકે રૂબરૂ·
ઉસકા પિસર શાહેજહાં;
તહકીક બીબી કુબચાં·
શાહેજહાંસે આ મિલી;
સારી ઉપર હે કે જલી·
બોલા કે શાદી ના કરે;
ફિર કયું કુવે અંદર પડે·
નોશેરવાંકો ને ખબર;
શાદીકી ઉનકી તીફિકર·
નોશેરવાંને ખત લિખા;
કાસિદકો દે ઓર યું કહા·
ઉસ શેહરકા હે બાદશા;
નોશેરવાં તબ યું કહા:
બેટી જો હે નાદિર અજબ;
શાદી અગર હોવે તરબ·
રોબેસ જબ દેખા શેહેર;

કાગ઼ળ દિયાઉસશાહ઼કો,
બાંચી કિતાબતશાહ઼ને,
શાહ઼ે નહ઼ાંકો લેનદો.
નોશેરવાંનેસા મુઝે,
નોશાહ઼ અ઼લમ કેહ઼નેલગા,
ઈનૂઆમ કા઼સિદકોદિયા,
ખ઼તમે હ઼કિ઼કત સબલિખા,
શાહ઼નહ઼ાં મુઝ પાસતુમ,
દુખ઼્તર પેરીહે એ કુઅબ,
ખ઼ંતલિખકે કા઼સિદકોદિયા,
કા઼સિ઼દચલાખુ઼શવક઼્તકો,
કા઼સિ઼દનવાબચેલાદિયા,
કીતાવજ઼ીરોંપરહુ઼કમ,
અસ્બાબસબતૈયારકર,
સારા તજ઼મ્મુલ સાથલે,
ચંદરોઝ઼પેં પોહ઼ચેસોતબ,
નોશાહ઼ અ઼લમ ખુ઼શહોયકર,
એકરાતકોશા઼હ઼ નહ઼ાં,
શબગશ્ત ફિરઆએલહ઼ાં,
નોશાહ઼ અ઼લમખુ઼શહોયકર,
કાગ઼ળઉપરદેખીમોહ઼ર.
ખુ઼શહોકે તબચુંકરકહ઼ા;
હ઼મઉસસેતીકરદેબિયાહ઼
હ઼કને મિલાયાબાદશા;
ખુ઼શવક઼્તહોકરવાહ઼વા.
નોશાહ઼ અ઼લમનેખૂબતર;
હ઼રએકસખુ઼નમહ઼બુબતર
લેબેતોમેં શાદી કરૂં;
અવ્વલરવાંમેં ક્યું કરૂં.
નોશાહ઼ અ઼લમનેઉસઘડી;
પોંહચાસોબકરદરપરી.
નોશેરવાંકો ઝુદતર ;
સામાનસબમોજુદકર.
શાહ઼ે નહ઼ાંકો દીરજ઼ા; ઃ
ઉમ્મેદહે દિલમેખુદા.
શાહ઼નહ઼ાંલશ્કર સતી;
ઉન્કોઉતારાહે તભી. ઃ
દૂલાહો બિયાહ઼નેકોચલા;
લશ્કર સતીતબઆખડા.
ઉનકોઉતારામહ઼લમેં;

ગાવેં બધાવે શાદિયાં,
શાહે જહાંરોશનજ઼મીર,
શરબતપિલાયાસબકોતઈં
નોશાહઆલમને શોહરકી,
મહ્જૂન હોકર ઘર ગએ.
શાહે જહાંકા થા વજ઼ીર,
દિખાઉને એક ખાબયેહ,
દહશતસેથી જગાવજ઼ીર,
દેખા નુજૂમ ઉસવક઼્તપર,
હૈહે ખુદા ઈસખાબકી,...
શાદીકે ઐસે વક઼્તમેં,
થારાગરંગહરદોતરફ઼,
નોશાહઆલમકોચોતરફ઼,
તલવેકે તઈ દેને લગે,
અબદિલલગાકરસબસુનો

ખુશવક઼્તહોતબઅહલમેં
બાંધાનિકાહમિલઆલેમાં
તબ પ્યારસે એસા મેઆં
જ્યાફ઼્તકીઈસબકીતમામ
બાકીનથા કોઈ એકગુલામ
ઉસવક઼્તવોહસોયાવહાં;
પરજ઼ઈગો શાહે જહાં.
યેહ ખાબતબ દેખાઉને;
રોયાવજ઼ીર તબ દિલમિને.
તઅબીર મૈં પૂછું કિસે;
હકને દિખાયા ક્યા મુઝે.
ગાવેં બધાવે શાદિયાં;
બોલેં મુબારકબાદિયાં.
ફૂલા દુલ્હનકા ઉસઘડી;
બોલૂં બયાને શાહપરી.:::

બયાન આના શાહપરીકા બાગમેં, ∴ ઔર ઢૂંઢના ઉસ્કા શાહે જહાનકો ઔર પુછના એક શખ્સકો ઔર કેહના ઉસ્કા શાહપરીકો.

શાહે જહાંકો બાગમેં,
ઢૂંઢી બોહોતપાઈ નંહી;

એકચુગલખોર કેહનેલગા,
ઉસશેહરકા કેહદેનિશાં,
હૈહે બિયાહક્યુંકરકરે,
જતુશેહરરોબેલઅબ,
દુખ્તરહૈ ઉસ્કી સાલેહા,
તબશાહપરી વાકેફહુઈ,
હૈહે ઈશ્કકે જોશપે,
જલવેકો દેખા નજરસે,
તેરી દવા અબ મેં કરૂં,
શાહેજહાં રોશન જમાલ,
શાહેજહાંને મોતકા,
રોરોપુકારેં મહલમેં,
થે એશો ઈશ્રતમેં સભી,
નોશાહઆલમ ઉસ્વકતમેં,
શાહેજહાં જાતે અગર,

શાદીકો ગએ આએ નહીં
તાહર સબ બજાકરમિલું;
માનંદ શામા· અબમેં જલૂં·
નોશાહ આલમ હૈ બાદશાહ
ઉસસાથવોહ કરતાબિયાહ
લશ્કરકો લેકર ફિરચલી;
વો આકે જલવેમેં મિલી·
પોશીદા હોકર શાહપરી;
હૈ બાંકતેરી સરસરી·
દોનુકા ઉનજશ્વાદિયા;
ઉસ્વકત વહાં પ્યાલાપિયા;
હયહય ખુદા તુ ક્યાકિયા;
ઈસ્વકત તુ ક્યાજવલિયા
રોરો પુકારે યા અલ્લાહ;
પરતી યેહ બેરીતોલના·

બયાન ગાયેબ હોના શાહેજહાંકા વહાંસે·

પોંહચાબયાંજબ ઈસમહલ,
જાઓકરો ખુશહાલિયાં,
બીબીસોજાનકેહનેલગી,
ઉસ્કીહકીકત દિલલિતર,

તોતેને બીબીકો કહા;
બીબીવકત થોડા રહા·
યેહ બાતઅબ જાહેરકરો;
મહબૂબેમન પાહેરકરો·

વોહ મરગયા જતા હુવા, યાનેં હુવા મુઝકો કહો;
સોગંદહે તુઝકો ખુદા, તોતે મિયાં ક્યું ચુપ રહા.
તોતાસો ફિર કેહને લગા, મન ફૂરકો સારે તમામ;
અબ દિલ લગાકર સબ સુનો, યે બીબી તુમ નાદિર કલામ.
તોતાસો ફિર કેહને લગા, સુનિયો તુમે અબ કાન ધર;
નોશાહ આલમકે મહલમેં, શાહેજહાં ગયા જો મર.
શાદીકા માતમ હોગયા, સબ રોકે તોડેં સરકે બાલ;
રોરો બહાવેં નીરકો, હર એકકે મુખપર થા રૂમાલ.
સારે શેહરકે દરમિયાં, ગોયા કિયામત હુઈ શુરૂ;
વજીર વૈ રોયા બોહોત, નોશાહ આલમકે રૂબરૂ.
વજીર કો ગલસે લગા, નોશાહ આલમ પરોય બરાબર;
શાહેજહાંકો યાદકર; રોતે વો દોનુ આહ્પાર.
વજીરકા જો હે પલંગ, ઉસ્મેં સુલાકર લે ચલો;
નોશાહ આલમકો સબ કહેં નાં ખાક સુબ ડિપર મલો.
વજીર ઓર લશ્કર સભી; શાહકો ઉઠાકર લે ચલે.
રોરો કહે સારા શેહર, ફૂલા દુલ્હનસે ના મિલે.
રોરો દફન કરને ચલે; સારે રફીકો તલમલા;
અસ્માંનસે એક ફોજ આ, ડાલા સો સબ પર જલજલા.
ક્યા બાદશા ઓર ક્યા ગદા ઓર ક્યા અમીરાં ક્યા ફકીર;
સબ ગમમેં ભેહરાન થે, ઓર બોહોત રોતા થા વજીર.

વોહ દૌન આ એક બારગી,
હેરાં હુવે સબ દોન કર,
રોરો કહે નૌશાહ અલમ,
હે હય ઉમર સારી મુઝે,
નૌશાહ અલમ રો રો કહે,
હય હય મેરે શાહે જહાં,
નૌશાહ અલમ રો રો કહે;
હર એક અપસ્કે ઘર બઘર,
નૌશાહ અલમ રો રો કહે,
જીતા અગર શાહે જહાં,
નૌશાહ અલમ રો રો કહે,
હોતા અગર કૈં કેદ તો,
નૌશાહ અલમ રો રો કહે,
માલૂમ અગર હોવે મુઝે;
નૌશાહ અલમ યું વલવલા,
કે હે ખુદા મૈં ક્યા કરૂં,
નૌશાહ અલમ જીતા રહા,
ઇસ શોહરકો અબ છોડકર,
વઝીરલી રો રો કહે,
યા ડૂબ જાકર ઉં હી મરૂં,

શાહકા પલંગ લેકર ચલી;
માતમ હુવા ગલિયો ગલી.
યા જીન ઉસે કોઈ લે ગયા;
ક્યા દાગ દિલ અંદર દિયા.
યા ઉસકો ફિરિશ્તે લે ગએ;
મુઝ દાગ દિલમેં દે ગએ
યા પરિયાં ઉસ્કો લે ગયાં;
હર એકને યું બાતાં કિયાં.
હું હું કહાં ઉસ્કો ખુદા;
તા મૈં ન ઉસ કરતા જુદા.
મુઝ દિલમેં નૈં પડતી સમઝ.
લાખું ખ઼રચ લાતા સમઝ.
પૂછું મૈં અબ કિસ્કો ખ઼બર;
કુરબાં કરૂં મેરા જીગર.
કરતા થા શાહી છોડ કર;
જલ જાઓ સારા સીમો ઝ઼ર
શાહે જહાંકે નામકો;
જાઊંબસું અબ શામકો.
નૌશેરવાંસે ક્યા મિલૂં;
શાહે જહાં બિન મૈં ચલૂં.

લશ્કર રવાના કરકે વોહ,
કફની ગલેમે ડાલકર,
સેલી ગલેમેં ડાલકર,
શાહજ઼ાદોંકો યાદકર,
નૌશાહ અ઼લમ નોપીદ હો,
ફુર્કતકે ઊપર બાપકી,
રોશન જ઼ેહલકે ઉસવક઼્ત
રોરો કબીલા સબ કહે,
નૌશાહ અ઼લમ ગુસ્સે હુવા,
કહા નિકલ ઈસ મહલસે,
યેહ ખુરપગીહે બેહયા,
રોશન જ઼ેહલ રોરો કહે,
રોશન જ઼ેહલ નાશાદ હો,
તાકીદ કર સબકો કહા,
ઈસ દસ બરસકી ઉ઼મ્રમેં,
શાહજ઼ાદોંકા જીવ અબ,
સારા કબીલા ફિર ગયા,
હુશિયાર હોકર સબ સુનો,
શાહજ઼ાદોંકે વાસ્તે,
યારબ મેરી રખ આબરૂ

દુરવેશ હો બેઠા વજ઼ીર;
બેઠા સો તબ હોકર ફ઼કીર·
એક ઝુંપડી બાંધી વહાં;
દિન રાત વોહ રોતા વહાં·
આયા ચલા ઘર ઉસ ઘડી;
જાતી રહી સબ દિલ બરી,
સબ મહલમેં દુશ્મન હુવે,
બેરી તુમે ક્યું ના મુવે,
બેરી ઉપર એ દોસ્તાં;
ક્યા કામ હે તેરા યહાં·
તહ઼કીક઼ બુઝામેં ઈસે;
યહ દુખ કહું જાકર કિસે·
નિકલી વહાંસે દરજંગલ;
આવે નયે ફિર્સ્તે અગલ·
હકને પુછે ક્યા દુખ દિયા;
કિસવાસ્તે હક઼ તુ લીયા·
મા બાપ હુવે દુશ્મન સગે;
યેહ હૈ નસીબું કે લિખે·
સબને ઉતારા હે પ્યાર;
વાલી હે તુ પરવરદિગાર·

રોશાન ઝેહલને ફિકર કી,
ઉસ્કો ખરચ અબ મેં કરૂં,
એક જોહરીથા મોઅતબર,
ઉન લે અંગુઠી હાથમે,
બોલા કે કીમત બોહત હે,
રોહ સાત શાહી કા હે માલ,
કહો તો ગિરો અબ પેં રખું,
સારે શાહરમેં હું નશાર,
એક લાખ લેકર અશરફી,
મનઝલ કિયા એશ છોડકર
દેખી નદી જારી હે એક,
આદમસો કોઈ દેખાનહી,
રોશાન ઝેહલને એક શાહર,
રેહતે મુસાફિર આનકર,
હોગઈ ખબર સબ શાહરમેં,
ખાના ખિલાતી સબ કે તઈં,
ખાનેકો ખાકર સો રહે,
દે કર દોઆ જબ વેં ચલે,
લંગર થા જારી રાત દિન,
રોરો કહે એ યા ખુદા,

મુઝ હે અંગુઠી હાથમેં;
લે જાઓ દોલત સાથમેં.
ઉસ્કો દિખાઈ જાકર;
દેખા સો તબ કર કર નજર.
કહાં દેસકું સારી તુમેં;
કહાં દેસકું અબ કહો હમેં.
એક લાખ લો તુમ અશરફી
હે નામ મેરા મગરિબી.
પકડી ઉન્નેં જંગલ કી રાહ;
ગઈ શેહરમે સે આહ આહ.
ઉન જા પડા હે વોહ મકાં;
બસ્તી કરૂં મેં અબ યહાં.
બસ્તા કિયા ઉસ જાગામેં;
ખાનેકો વોહ દેતી ઉન્નેં.
આતે મુસાફિર યેક દો લાખ;
તબ તક ન વોહ સોતી પલક.
સારે મુસાફિર રાતકો;
રોશાન ઝેહલકી જાતકો.
કરતી ખુદાકી બંદગી;
હુઈ સબ સે મેં શરમીંદગી.

ખાના મુસાફ઼િર શેહરમેં,
શેશાન બેહ઼લ દિલકો કેહે,
પોંહચા બચ્યાં જબ ઈસ મહ઼લ,
શાહેજહાંકો ફ઼ૌત લે,
શાહેજહાંકો લેગઈ,
અય દોસ્તાં બૂઝો તુમ્હે,
એક શાહપરીકા બાગ઼થા,
ઉસ્કી હ઼કીક઼ત તુમ સુનો,
એક દો મુસાફ઼િર રહગુઝ઼ર,
દેખા ઉન્હોને એક નઝ઼ર,
આસપાસ ચહાં બસ્તી નહીં,
પસ બાગ઼મેં દોનુ ચલે,
દોનુ મુસાફ઼િર બાગ઼મેં,
દેખો અજ઼બ દોસ્તાં,
પર દેહ મુસાફ઼િરને દિઠા,
હ઼ેરાં હુવે ચેહ દેખકર,
નોશાકિસીકા હૈ કોઈ,
આદમસો કોઈ દિસ્તા નહીં,
પોશીદા હોકર છિપ રહે,
હુશિયાર હોકર સબ સુનો,

કરતે હમેં શાયાદે હ઼ક઼ ;
અબ ઉમ્ર ચહાં હોતી હૈ ગ઼રક઼,
સારી હ઼કીક઼ત ફ઼િર કહૂં ;
બતી રહી સો ફ઼િર કહૂં.
વોહ શાહપરી એક બાગ઼મેં;
આખ઼િર જલેગી દાગ઼મેં.
ઉસ્મેં સો શાહકો લારખા;
હે બાત ચહાંસે બેબહા.
આચેમલે ઉસ જાયે પર;
કુચા બાગ઼ હે ગામોતબરાં
ચહાં સોરહે અબ રાતકો,
હર એક પકડકર હાલકો.
કરને લગે ચો દિસ ગુઝ઼ર;
જબ વોહ પલંગ આયા નઝ઼ર,
દેખા સો જબ મુરદહ વહાં;
ચેહ હૈ સબ બના દિર ચહાં.
જીન્નો પરી લાઈ ચહાં :
તહ઼ફ઼ીફ઼ ઉસ્કા હે મકાં.
દેખેં તમાશા શાબખિયાં;
ફ઼િર રાતકા બોલૂં બચાં.

વોહ દો મુસાફિર છિપ રહે, ઉસ બાગકે ગોશે ભિતર;
દેખી અજાયબ ફૌન એક, આતી હૈ માનંદ ખૂબતર·
ઉસમેંસો એક નાદિર પરી, બૈઠી સો આઉપર પલંગ;
જેથી હજારૂં સહેલિયાં, સફ બાંધ બૈઠી વોહ અલંગ·
કુઈ રોશની ખુદ આપસે, બોલે કલાવંત ખુશ અવાજ
દોનુ મુસાફિર આપમેં, કેહવેં કે ક્યા મિલતા હૈ સાજ·
મુરદેકે બાજુમેંસે તબ, ઉસને ઉઠાઈ એક છડી;
મુરદેકે તઈં જીતા કિયા, દેખે મુસાફિર ઉસ ઘડી·
વોહ ફૂલકી જેથી છડી, ઉસમે સો જીવ ઉસકા અથા;
જમને તુરત ફૂસે લે છડી, ફિર દસ્તે ચપર ખયું કહા·
ફિર શાહપરીને શૌકસે, જાહેર ઈસમ ઉસકા લિયા;
શાહકે બગલસે લે છડી, હેર ફેર કર જીતા કિયા·
ફિર શાહપરી કેહને લગી, શાહે જહાં ક્યા હૈ ખબર;
અય શાહપરી મેરી ખબર, તુ પૂછતી ક્યા સર બસર·
મુરદહ સો તુ મુઝકો કરે, મુઝ જીંદગી કી ક્યા ખબર;
પાની પિલા મુઝકો સો અબ, સૂખા ગલા મેરા જીગર·
શાહકા ધુલાયા મુખ પિછે, ખાનેકે તઈં ઉસકો દિયા;
થે ઐશ ઈશ્રતમેં સભી, ભર ભર પ્યાલે મૈ દિયા·
દોનુ સો રંગમેં ઘુલ ગયે, શીરો શકર આમેજ જૂં;
દોનુ મુસાફિર આપમેં, દેખે તમાશા આહ યૂં·

શાહેજહાં ઔર શાહપરી,
વોહ શાહપરી ને રાત કો,
વક઼્તે સુબોહ મુરદહ કિયા,
પર દહ પલંગ કો બાંધકર,
સારી રચન કર રાગરંગ,
બોલી સંખુન યું શાહપરી,
એક સહેલી કો ફિકર રખા,
સબજ઼રે દેવ નૌકર મેરા,
તબ શાહપરી તાકીદ કી,
ચૌકી કરે ઉસ બાગ઼ કી,
તાકીદ કર ઉસ દેવ કો,
યેહ દો મુસાફિર બાગ઼મેં,
શાહેજહાં ઔર શાહપરી,
યેહ દો મુસાફિર દિલલિ તરા
દોનોં બિરાદર આપમેં,
ભાગેં અપન જલદીસે તી,
નિકલે વોહ દોનુ બાગ઼સે,
આએ ચલે ઉસ બાગ઼મેં,
દોનુ મુસાફિર આખડે,
બિસરામ કર ખુશવક઼્ત હો,

દોનુને બાબે ખુશ કિયા;
મહ઼જૂન મૈસે કર દિયા.
બોલી કે જબ દોસ્ત મેં;
બૈઠી સો તબ અફ઼સોસમેં:
વક઼્તે ફ઼જર જને લગી;
આતી હૈ બો હિનસાન કી
જનુ કહા કોહ કાફ઼પર;
ઉસકો બુલાઓ જુદતર.
સબજ઼રકો લાઓ બુલા;
યેહ દિલકા જવે વલવલા.
આપેં ચલી હો કર સવાર;
દેખે તમાશા ગુલઇજ઼ાર.
દોનુ ઇસમ જ઼ાહેર કુવે.
મહ઼બૂબે મન માહેર કુવે.
કહે કે અબ ઇસ ઘડી.
હૈ દેવ કી દેહશત બડી.
ચલને લગે જબ રહગુજ઼ર:
સોતે મુસાફિર થે મગર.
રોશન જો ફૂલ કે મેહ઼લતલ;
ગોયા કે આયે હૈં અફૂલ.

ખાનેકો ખાયા ઉનિયફીન,
ઉસ્કી હકીકત તુમ સુનો,
રોશન જોહલ બેઠી છને,
અબ ફ઼િર હકીકત તુપ સુનો,
દોનુ મુસાફ઼િર રાતકો,
શાહે જહાં ઓર શાહપરી,
સરપર જો બાંધા હે સેહરા,
ખૂબી મિને હે બે બદલ,
સોયા પલંગપર જરકે વોહ,
બાતાં કરેં આપસ મિને,
શાહે જહાંકે હાથમેં, ∴
જમા સોતનમે લાલ હે,
ઉસ શાહકે બાજૂ મિને,
સારી કરાંમત ઉસ ભિતર,
શાહે જહાંકા નામ લે,
જતા સો ક્યા કરતી પરી,
રોશન જોહલકે મહલ તલ,
રોશન જોહલ કેહને લગી,
રોશન જોહલ ઉસ વકતપર,
તુમકો ખુદા જતા રખે,

સરકારસે અય મુમેનાં;
અય દોસ્તાંને બાદમેં·
નીચે કિયા બિસ્તર ઉને;
બાતાં વો કરતે દોજને·
બાતાં વોહ આપસમેં કરે;
ક્યા ખૂબ હે ઉસ બાગમે·
ગલમે જવાહેરકા હે હાર;
તહકીક હે વો ગુલ ઈજ઼ાર·
યેહ સબ નિશાની બેયાહકી;
યેહ દોનુ મિલ ઉસ શાહકી·
કંગનાં બંધા હે બેયાહકા;
યેહ ક્યા સબબ બ નિસાનકા
બે ફુલકી વો થી છડી;
જતા સો ક્યા કરતી પરી·
જબ વોહ છડી કો હે રેહેર;
જરૈહન કુછ લાગે સો દેર·
કિસ્સા યેહ સબ જાહેર કિયા;
તહકીક હે યે રાપિયા·
દોનુ મુસાફિરકો કહા;
ક્યા બાતકી હે બે બહા·∴

દોનુ મુસાફ઼િરકો કહા,
યેહ સબ તુમ્હારા હૈ મુલ્ક,
કામિલ મલેક રૂખ઼ાંમલેક,
તાકીદ કર સબકો કહા,
દોનુ બુલાએ મહ઼લમેં,
કપડે પેહનાએ જ઼રજ઼રી,
સારા ખ઼જ઼ાના સોંપકર,
પુછી હ઼કીક઼ત બાગ઼કી,
સારી હ઼કીક઼ત ખોલકર,
બીબીને જૂઆ દિલમિને,
કામિલ મલેકને તબ કહા,
તુમ મહ઼લમેં હો એકલી,
રોશન જ઼ેહ઼લ કરને લગી,
એ ભાઈ મેરે તુમ સુનો,
ઝોગ઼લ શેહરકા બાદશા,
આયા બેયાહને કો ચઢ઼ી,
વોહ બાદશા દુલા હુવા,
બાંધા નિકાહ઼ હમ દોમિને,
રોરો સતી ઉસ્વક઼્તમે,
જબ યેહ પલંગ ગ઼ાયેબ હુવા,

કયા નામ હૈ મુઝકો કહો;
દોનુ તુમ્હેં અબ ભાઈ હો·
બેહના તુમ્હેં અબ બૂઝિયો;
ઈનકા કહા તુમ કીજિયો·
રોશન જ઼ેહ઼લને ઉસ્વક઼્ત;
દોનુ બિઠાએ બરતખ઼્ત·
આપે સો બૈઠી હો નિરી;
એ ભાઈ તુમ કહો સરસરી·
કામિલ મલેકને સબ કહી;
જઊં કહા અબ મૈં સહી·
બેહના અમાં બાવા કહાં;
યેહ કયા સબબ બોલો બયાં·
અપની હ઼કીક઼તકો બયાં;
કેહતી હું મૈં સારા બયાં·
આયા ચલા રોબેલમેં;
ઉમ્મેદથી યું દિલમિને·
આયા બેયાહકો અપને ઘર;
જલ્વે કે વક઼્ત ગયાઁ જો મર·
શાહકો ઉઠાકર લે ચલે;
દો હાત હૈરતસે મલે·

તક઼દીરમેં મુઝ યું લિખા, બાવામિયાં ગ઼ુસ્સેહુવે ;
રોરો કબીલા સબ કેહે, બીબી તુમ્હેં ક્યું નાખુવે
નાશાદહો વહાંસે ચલી, આખ઼િર બનાયાયે:મહલ
અયભાઈ તુમ બૂઝોયકી, ચોલા કરેગા જબ ઈજ઼લ·
કામિલમલેકને તબકહા, વોહ બાદશાહ બેહનાસહી;
રોશનજેહલકેહનેલગી, ક્યા બાત તુમને ખ઼ુબકહી·
કહી મુઝકો તુમ વહાંલેચલો, ઐ ભાઈ પેરે મેરે જવાં ;
તબ યેહ જવાબ ભાઈદિયા, બેઠાહે ચોકી દેવ વહાં·
અયભાઈ તુમખ઼િદમતકરો, મુઝકો બતાઓ દૂરસે;
તુમ આઓ ફિર અપનેમકાં, મેં જાઊંગી ઉસ બાગ઼મેં·
કામિલમલેક અસ્વારકર, જબ બેહનકો લેકર ચલા;
તબ બેહનકેહવે ભાઈકો, દિલકાસો તુમ મહરમ મિલા
ચંદરોજમે પોંહચેવોજબ, વોહ બાગ઼ દિખાયા દૂરસે·
કામિલમલેક કેહનેલગા, બેહના હુકમ હોવે મુઝે·
ઘોડાદિયાભાઈકે તંઈ, આપેં રજ઼ લેકર ચલી ;
કામિલમલેક રોયાબોહોત, ઇસગ઼મસેતી છાતીજલી·
રોશનજેહલને ઉસ્વક઼ત, ભાઈકે તઈં યુંકર કહા;
બઓ સંભાલો શેહર તુમ, અબ મુઝકો તુમસોંપોખ઼ુદા
કામિલમલેક વહાંછોડકર, આયા ચલા અપનીજગે;
દેખો અજ઼બ ફિકર કર, તક઼દીર કે હેં યેહ લિખે·

દોનુ મુસાફિર થે થકી,
રોશાન જેહૂલ ઉસ દેવકે,
રોશાન જેહૂલ ઉસ બાગ કે
પેસે બિને એક બારગી,
વોહ દેવ ઉસ્કો દેખકર,
જિસ્કો ખુદા જીતા રખે,
રોશાન જેહૂલ કો દેખકર,
સબજર દેવ પા ચૂમિયાં,
રોશાન જેહૂલ કો દેખકર,
સબજર દેવ લેકર ઘેસમ,
સબજર દેવ પસ દિલ બિને,
રોશાન જેહૂલ કો દેખકર,
રોશાન જેહૂલ કે કદમ પર,
બોલા મૈં તેરા હૂં નફર,
વોહ દેવ લગ કર ફિર કદમ,
રોશાન જેહૂલ કે હને લગી,
તબ દેવ ફિર કે કહને લગા,
અબ મૈં તુજે ખાઊં સો કયું,
રોશાન જેહૂલ હો ગોદ મેં,
ઉસ્કે કદમ પર સર ધરે,
સબજર દેવ રોશાન જેહૂલ,

હો ગયે મુલક કે બાદશાહ,
જંગલ મેં જતી વાહવાહ.
ચલને લગી રસ્તે ભીતર;
વોહ દેવ જબ આયા નજર
ચાહા કે અબ ખાઊં ઉસે;
તો દેવ કયું કર ખા સકે.
વોહ દેવ આયા રૂ બ રૂ;
કયું ગુસ્સા મુજ ઊપર કરો.
વોહ દેવ જબ આયા ચલા;
મામુજી મામુજી કહા.
હૈરત સેતી ખોયા ગયા;
ઉસ દેવ કો આઈ મયા.
ઉસ દેવને સર કો રખા;
સોગંદ હૈ મુજકો ખુદા.
દો ચાર બાતાં ઉન કિયાં;
અબ આઓ મુજ મા ચૂમિયાં.
અવ્વલ તુધી મેરી ગિજા;
સોગંદ હૈ મુજકો ખુદા.
અપને ઉઠા કર લે ગયા;
ફકને ઉસે દી પેહુ મયા. :
ચોકી કરે ઉસ બાગ કી

યું આરઝ઼ુથી દિલમિને, ∴ દેખું શિકલ ઉસ શાહ઼કી.
સબ ઝ઼ર દેવ રોશાનઝ઼ેહ઼લ, દોનુને મિલ બાતાં કિયાં;
અપને વત઼નકો છોડકર, કયું ઈસ જગાહ રેહ઼તે હોયાં.
સબઝ઼ર દેવ બોલાસખુન, બેરીમેં હું નોકર યહાં;
રોશાન ઝ઼ેહ઼લને ફિરકહા, કયા કામ કરતે હો મિયાં.
આદમકાએક મહ઼બૂબહે, સોયાહે લિતર બાગ઼મેં;
ચોકીકા મુઝકોહે હુકમ, બેઠા હું મેં ઈસ જાગમેં; ∵
રોશાન ઝ઼ેહ઼લને ફિરકહા, કિસ્કે તુમ્હેં નોકર જો હો;
સારી હ઼કીક઼ત ખોલકર, માયુ મિયાં મુઝકો કહો.
ફિર દેવયું કેહને લગા, રાજા ઈંદરકી શાહ઼પરી;
યેહ બાગ઼હે ઉસ્કાયકી, કરતા હું ઉસ્કી નોકરી.
રોશાન ઝ઼ેહ઼લ વાકેફહુઈ, અપની હ઼કીક઼તસે તમામ;
અબ ફિર હ઼કીક઼ત તુમસુનો, એ દોસ્તાં નાદિર કલામ.
સબઝ઼ર દેવ કેહને લગા, જસેર કર તુ બાગ઼કી;
યું આરઝૂહે દિલમિને, દેખું શકલ ઉસ શાહ઼કી.
દેખો તમાશા બાગ઼કા, મેવે લગે હેં કઈ હ઼જ઼ર;
બીબી રઝ઼લે કર ચલી, દેખા મકાન ગુલ ઉઝ઼ર.
રોશાન ઝ઼ેહ઼લ ઉસ બાગ઼મેં, કરને લગી યો દિસ ગુઝ઼ર;
દેખો અઝ઼બ઼ં દોસ્તાં, અપના પલંગ આયા નઝ઼ર.
પરદેકે તઈ પસ ખોલકર, દેખા સો જબ શાહ઼ જહાં;
ખુબી મિનેહે બેબદલ, ઓર ઉમ્રમેં હે નોજવાં.

રોશન જ઼ેહ઼લ ઉસ્વક઼્તમેં,
શાહે ન઼હાંકો દેખકર,
રોશન જ઼ેહ઼લ કેહને લગી,
સબ્ખેશ઼કો ગ઼બતરકકર,
રોશન જ઼ેહ઼લ રોરો કહ઼ી,
કુ઼રબાં ગઇ તુઝ નામપર,
રોશન જ઼ેહ઼લને ઉસ્વક઼્ત,
શાહે ન઼હાંપર હ઼ેરફે઼ર,
ઉસ્વક઼્ત શાહ જીતા હુવા,
શાહે ન઼હાં હુ઼શિયાર હ઼ો,
પરિયુંમેં મુઝ લૌંડીગિનો,
ઇસ્ત઼ૌરસે઼ કી આનેજી,
શાહે ન઼હાં કેહને લગા,
અપની હ઼ક઼ીક઼તસે મુઝે,
રોશન જ઼ેહ઼લ કેહને લગી,
શાદી હુઇ રોબેલમેં,
નોશાહ ઼આલમ રોશન જ઼ેહ઼લ,
શાહે ન઼હાં રોશન જ઼ેહ઼લ,
શાહે ન઼હાં બોલા લલી,
રોશન જ઼ેહ઼લ કેહને લગી,

ફ઼િર શાહકે ક઼દમું લગી;
રોરો બહાઇથી નદી·
તુઝ ઇશ્ક઼મેં તનમનલગ્યા;
દિલકા સો તુમ મહ઼રમ મિસ઼ાં·
મુઝ દર્દકી કર તુ દવા;
તુઝ સંગ મુઝે રેહના રવા·
વોહ ફૂ઼લકી લેકર છડી;
કરને લગી ઉસ્ફ઼ી ઘડી·
ક્યાથી કરાંમતકી છડી;
બોલા સખુન એ શાહપરી·
મુઝકો તુમ્હેં એ બાદશા;
તબ શાહને યું કર કહા·
તુમ આપકો જ઼ાહેર કરો;
એ બને મન મોહ઼રફ઼ાગો·
નોશેરવાંકે તુમ પિસર;
નાશાહ઼ અ઼લમકે તુમ જિગર·
નોશેરવાં શાહે ન઼હાં;
હાજર જ઼હેં બીબી મિયાં·
ઇસ શોહરકા બોલો ઇસમ;
બતલાઉ મેં હ઼ક઼ીક઼ી ક઼સમ·

નોશેરવાંકોગ઼લશેફ઼ર,
સારીહ઼કીક઼તફ઼િરકહી,
રોશાનજ઼ેહ઼લકોઉસ્વક઼ત,
બીબીમિયાંરોયે બહોત,
રોશાનજ઼ેહ઼લરોરોકહી,
સાજનતેરેઅબવસ્લકા,
રોશાનજ઼ેહ઼લરોરો કહી,
કેહ઼તીથીહ઼ક઼સેરાતદિન,
શાહ઼જહાંકેહ઼નેલગા,
લેકિનપડાહુ઼ક઼ૈદમેં, :
શાહ઼જહાંરોશાનજ઼ેહ઼લ,
બેવસોલેકઇતરહ઼કે,
વોહ઼દિનગુજ઼રાઐશપેં,
ફ઼િરઉસછડીકોફ઼ેરફ઼ેર,
પરદહ઼પલંગકોબાંધકર,
રોશાનજ઼ેહ઼લ કેહ઼નેલગી,
તબદેવનેઉસ્વક઼તપર,
વોહ઼શાહ઼પરીઆંવેયક઼ીન,
આદમબશારકીબોયપર,
વોહ઼આકેદેખેગરતુઝે,

નોશાહ઼અ઼લમરોબેલમેં;
તબશાહ઼હુવાદિલગીરમેં·
શાહ઼નેલગાયાતબગલે,
આંખુ સેતી નાલેચલે·
કઇબરસતકખેંચીબલા,
મુઝકોતુઅબશરબતપિલા
મેંહુઇવત઼નસેબેવત઼ન;
કહાં હોયગામેરાસજન·
તુમપરફ઼િદાયેહ઼જાનહૈ;
અબશાહ઼પરીદરમ્યાનહૈ·
દોનુને મુખધોયાવહાં;
ખાએસોબીબીઓરમિયાં·
ઉસ્વક઼તફ઼િરસોયાપિયા;
ફ઼િરશાહ઼કોમુરદાકિયા·
આઇસોવોહ઼જબદેવકન;
કપાબાગ઼હૈઅમનોઅમન·
રોશાન જ઼ેહ઼લકોયુંકહા;
મેંનેતુમકોઅબરાખુંછિપા·
ઉસને મુઝે ચોકી રખા;
જબવેગ઼ીવોહ઼દોનુંકોખા

એક કોરડીથી ઉસ નાગહ,
ચેહ સબ તમાશા દેખતી,
એક દોઘડી લહ્જાપિછે,
ફિર ઉસ છડીકો ફેર ફેર,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
પોશીદા હોકર દેખતી,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ રહાં એકલી,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ રહાં એકલી,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ રોરો કહી,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ રહાં એકલી,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ યાં એકલી,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહયાં સેકલી,
શાહેજહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ યાં એકલી,

ઉસ્કો સુલાયા ઉસ બિસ્તર,
ઇસ્કો ન કોઇ દેખે મગર.
વો શાહપરી આઇ વહાં;
છતા કિયા શાહેજહાં.
દોનુને મુખ ધોગાવહાં;
રોરો કે ડાલીઆં જુવાં.
દોનુ સો ખાવેં નીઅ્મતાં;
ખાવે પછાડી આહ યહાં.
દોનુ તમાશા દેખતે;
થરથર પુકારે ધ્રૂજતે.
દોનુને ખાબે ખુશ કિયા;
હૈ હૈ ખુદાને ક્યા કિયા.
દોનુ સો સોએ ફરશ્પર;
જે સાત વાહે આગપર.
દોનુને ફિર પીતી શરાબ;
દિલ જલ ગયા જૈસા કબાબ.
દોનુ કરેં નાજે નઅ્મ;
ખાવે પછાંડી ઓર ગમ.
દોનુને ખુશ બાતાં કિયાં;
જાગે બિચારી આહ યહાં.

શાહે જહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ યાં એકલી,
શાહે જહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ કેતજમિને,
શાહે જહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ કી ઉસ્વક઼ત
શાહે જહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ યાં એકલી
શાહે જહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ કા ઉસ્વક઼ત,
શાહે જહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ યાં એકલી,
શાહે જહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ યાં એકલી,
શાહે જહાં ઓર શાહપરી,
રોશાન જેહલ રોરો કહી,
હરહાલ ફિર હોગઈ સુબ્હ,
ફિર આઠ દિન ગુજ઼રે પિછે,
ફિર શાહકો મુરદા કિયા,
રોશાન જેહલ કી ઉસ્વક઼ત,

દોનુ ગલે લાગે વહાં;
દહશત સેતી જાગે યહાં·
દોનુ સુને કાનુસે રાગ;
જેસે જલે હોલીકી આગ·
ખુશ્બો લગાઈ લરલરી;
લર જેસે ઠંડ આકર ચડી·
ફુલું કી ખ઼ાસી સેજપર;
હે હે યેહ સોઈ ધૂલપર·
કયા ખ઼ૂબ હૈ ઈસ બાગ઼મેં;
દિલ જલ ગયા હૈ દાગ઼મે·
દોનુને દેખા નાચ ખૂબ;
જૈસે ગએ પાનીમેં ડૂબ·
આખું મિને આંજ કજલ;
ગોયા કે ઉસ આઈ અજલ;
દોનુ હુવે ન્હા ધોકે સાફ઼;
પેરે ગુનહ હુક઼ર મઆફ઼·
તબ શાહસે માંગી રજ઼ા;
તુમ હમ મિલાવેગા ખ઼ુદા·
લશ્કરકો લેકર ફિર ચલી;
તબ ગામસેતી છાતી જલી·

ફિર શાહપરી બોલી સખુન, ઇનસાન કી બો હે સહી;
ઉસ દેવ કો ચોકી કી ફિર, તાકીદ વોહ કરકર ગઈ·
આદમ બશર કી તાક પર, મૈને તુમે યહાં હે રખા;
અબ છૂઠ કર ખાતુ ઉસે, તબ દેવને બેહતર કહા·
લશ્કર કો લેકર ફિર ચલી, વોહ શાહપરી અપને વતન,
રોશાન જેહલ કો ઉસ્વક્ત રાહત હુઈ અમનોઅમન·
રોશાન જેહલ કહને લગી, મામૂમિયાં ક્યા કેહ ગઈ;
દેવે દિલાસા દેવ તબ, મત ફ઼ીકર કર બીબી સહી·
જાતુ કહા ઇસ બાગ઼મેં, બીબી તુ હે બેટી મેરી; ∵
મુદ્દત જો હે દિન આઠકી, તબતક ન આવે વોહ પરી·
રોશાન જેહલ ખુશવક઼્ત હો, ફિર બાગ઼કે અંદર ગઈ;
કર ઉસ છડી કો ફેરફેર, શાહે જહાં બોલો સહી·
શાહે જહાં રોશાન જેહલ, દોનુ ને ફિર બાતાં કિયાં;
અપને વતનકો છોડકર, ઇસ જગા ક્યું આએ યહાં·
રોશાન જેહલ કેહને લગી, તુમકો પરી જબ લે ગઈ;
ઉસ દિનસે મૈં જંગલમિને, રેહતી જો હુંગી એકલી·∴
એક દો મુસાફ઼િરર હુજુર, આએ ચલે ઇસ બાગ઼મે;
સારા તમાશા દેખકર, ફિર વે ચલે જંગલમિને·
આએ ચલે મેરે મહલ, પસરાતકો ગુજરાનકર;
આપસમિને બાતાં કરેં, વોહ દો મુસાફ઼િર સરબસર·

મેં દિલમિને સમઝીસહી,	તહકીક હૈ મેરા પિયા;
સારા મુલ્ક ઉન સોંપકર,	ફિર આપ યહાં પોંહચા ગયા,
સબ જરે દેવ ચૌકી કરે,	ઈસ બાગ કી લાલન પિયા,
ઉસ દેવસે મેં આ મિલી,	તબ દેવ મુઝ સિન દહકિયા,
ફિર દેવને મુઝકો કહા,	ઈસ બાગકી તુ સેર કર;
મેંને રજા લેકર ચલી,	તબ આઈ મેં જનો જિગર,
અહવાલ સબ જાહેર કિયા,	રોશાન જેહલ ઉસ શાહસે;
શાહ જહાં ખુશ હોકે કહા,	કુરબાન હું દિલ જાનસે.
શાહ જહાં રોશાન જેહલ,	મિલ ગએ એસો જું શીરો શકર;
યેહ એશો ઈશરત કા બયાં,	ક્યું કર કહું પૂરા મગર.:
હર હાલ ગુજરે આઠ દિન,	ફિર શાહને યું કર કહા;
જબ જાઓ બીબી દેવ કને,	ફિર કલ મિલાવેગા ખુદા.
મુરદહ સોકર ફિર શાહકો,	ઉસ દેવસે જાકર મિલી;
ફિર દેવને બોલા સખુન,	બીબી તુ સો જ એકલી.
રોશાન જેહલ ફિર છિપૂફી,	ઉસ કોઠડી મેં ઉસ ઘડી;
એક દો ઘડી ગુજરે પિછે,	આઈ વહાં વોહ શાહપરી.
ઉસ શાહપરીકી નાકમેં,	આઈ હૈ બો ઈનસાનકી;
સબ જરહે વંહી તબ કહા,	તહકીક બો હૈ રાંડકી...
ગુસ્સે હોકર કેહને લગી,	વોહ શાહપરી યું કર સખુન;
યા કોઈ હૈ આદમ બચા,	યા કોઈ હૈ આઈ સો જન.

ચેહરહસોશાહકાદેખકર;
ચોરીહૈ મેરીશાહસે,
ફિરઅપને લશ્કરકોકહા
નાશાદ હોકર લેચલી,
સબજ઼રદેવઔરઢોલસબ,
દેખો અજ઼બ દાસ્તાં,
રોશાનજ઼હલફિરએકલી;
શાહજહાંકો યાદકર,
રોરોપુકારે આહ આહ,
રોરોપુકારે આહ આહ,
રોરોપુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહઆહ,
રોરોપુકારે આહ આહ,
રોરોપુકારે આહ આહ,
રોરોપુકારે આહ આહ,
રોરોપુકારે આહઆહ,
રોરોપુકારે આહઆહ,
રોરો પુકારે આહઆહ,
રોરોપુકારે આહઆહ,
રોરો પુકારે આહઆહ,

ફિરશાહપરીને યું કહા;
અબમેં કરૂં તેરી દવા. ::
અબલેચલોશાહકાપલંગ,
વોહશાહપરીઆઈસોતંગ,
શાહકાપલંગલેકર ચલી;
રોશાન જ઼હલફિરએકલી
રોરોપુકારી જ઼ર જ઼ર ; ::
તહકીકરોતી આહમાર.
યહાં કોઈ દેવઆતાનહીં
કોઈબાઘ મુઝ ખાતાનહીં
કોઈતીર મુઝ લગતાનહીં
ક્યાવોહનિકલસકતાનહીં
કુઈ મૈં વતનસે બેવતન;
લગ યોન યેહ કિસ્કોલગન,
ઈસજીવસે આઈ મૈં તંગ;
ઝપલાપડૂં અબકુઈકુંતંગ
ઉસ કોઠડીમેં એકલી;
ક્યુંશાહતુમેરા લેચલી.
તુઝવાસ્તે પકડી નંગલ;
યેહદુખકૂંજાકિસઅગલ;

રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
રોરો પુકારે આહ આહ,
તોતેને બીબીકો કહા,
પોંહચા બયાંનબઈસમહલ,
આઓ કરો ખુશ્હાલિયાં,
બીબીસોનન કેહનેલગી,
ઉસ્કી હકિકત સરબસર,
શાહેનહાંસે ફિરમિલી,
સોગંદ હે તુઝ કો ખુદા,
બીબીસોનન તોતેકે તંઈ,
રોશાન જેહલ રોતી રહી,

તકદીરસે કરતીગિલા;
ઈસ જીનેસે મરનાભલા·
રોશાન જેહલ કેહતીખુદા;
ક્યું હક કિયા મુઝસે જુદા·
અબ શાહ કહાં દેખું નજર;
અબ શાહ પરી લેગઈકિધર·
હું હું કહાં જાની મેરા;
અબ કહાં દરસ દેખું તેરા·
અબ યહાં ઉમ્ર કરનાં તમામ;
કાદિર તુઝે સોંપા હે કામ·
શાહે નહાં રોશાનજેહલ;
પોંહચાબયાંનબઈસમહલ·
તોતેને બીબીકો કહા;
અય બીબી વકત થોડા રહા·
યેહ બાત અબ જાહેર કરો;
મહબૂબે મન માહેર કરો·
યાને મિલી મુઝકો કહો;
તોતે મિયાં ક્યું ચુપ રહો·
કેહવે કે ફિર કહો ક્યા હુવા;
યાકિ હી મિલાપ ઉસ્કા હુવા·

બીબીસોજનતોતેકેતઈ,
રોશાન જ઼ેહલનવમીદહો,
તોતાસો ફિર કેહને લગા,
અબ દિલ લગાકર સબસુનો,
બીબીકી દેખો ગોદમેં, ∴
રોશાન જ઼ેહલકી બાતકો,
રોશાંન જ઼ેહલ રોરો કહે,
પેસે મિને એક બારગી,
રોશાન જ઼ેહલકો દેખકર,
ગ઼મગીન હો કિસ્વાસ્તે,
સબજ઼રદેવકો દેખકર,
રોશાન જ઼ેહલકો દેખતબ,
સબજ઼રદેવ કેહને લગા,
ઇસ્વક઼તમે જે તુ કહે,
રોશાન જ઼ેહલ તુઝ વાસ્તે,
યા કેહતો મેંપાસહી રહૂં,
આદમબશરકી બાસપર,
ઉસ્નેદી અબ મુઝકો રજ઼ા,
તુઝ વાસ્તે મૈં નોકરી,
હે હ હજ઼ર અફ઼સોસહે,

લે ગોદમેં કરતી પેયાર;
ઘરકો ચલી ક્યા આહમાર·
મજ઼ૂરકો સારે તમામ;
એ દોસ્તાં નાદિર કલામ·
તોતેને ફિર ખોલીજ઼બાં;
કરતા હે તોતા સબબયાં
હે હે મેરે શાહ જહાં; ∴
સબજ઼રદેવ આયા વહાં·
સબજ઼રદેવ કેહને લગા;
બોલો સખ઼ુન મુઝસે કહા·
ઝ઼યાદા કિયા ફિરદરદો ગ઼મ;
ઉસ્વક઼ત આ લાગા ક઼દમ·
તેરા હુક઼મ સરપર ધરૂં;
વોહચીજ઼ લાહાજ઼ર કરૂં·
અબ આન પોહચા મેં યહાં;
યા કેહતો લે જણી મકાં·
વોહ શાહપરી હોગઇ જ઼બ,
દૂજરખાનો કરહે અબ·
તનકર યેમેં ઘરકોચલા;
ક્યું રોતી હૈ તુ દિલજલા·

રોશાનજ઼ેહ઼લતુબોલઅબ,
જોતુકેહસો મૈં કરૂં,
રોશ઼નજ઼ેહ઼લ કેહનેલગી,
આઇથીમૈં ઉમૈદકર , ∴
સબજ઼ર દેવબોલાસખુન,
વોહશાહપરી કેહતીથીસચ,
અબમૈંને બૂઝાદિલમિને,
અપને વત઼નકો છોડકર,
ફિર દેવ યેહ બોલાસખુન,
લેકિનહૈ તુમસે યેકશરત,
મામું મિયાંક્યાહૈસબબ,
ગુલખ઼ૈરદેવબૈઠાહૈવહાં,
વોહબ હોલજ઼ાલિમહૈનશીર,
ઇસ્વાસ્તે તુમકો કહૂં,
તુબૈઠ ગરદનપરમેરી,
ગુલખ઼ૈરદેવમામુંમિયાં,
સબજ઼રદેવઅસ્વારકર,
વોહબાગ઼દેખાં દૂરસે,
રોશાનજ઼ેહ઼લઉસબાગ઼કે,
વેસેમિનેએકબારગી,

કુદ઼રતસુલેમાંકી ક઼સમ;
સબજ઼રદેવમેરાઇસમ·
મેરામિયાંશાહે જહાં;
નાખુશરહીમામુમિયાં·
બીબી તુનેફ઼રકતકરી;
મુઝશાહસે ચોરીકરી·
તહ઼ક઼ીક઼ હૈ તેરામિયાં;·
ઇસ્વાસ્તે આઇ યહાં·
બીબી તુમ્હેં અબ લેચલૂં;
ઉસબાગ઼મેંપગનાધરૂં·
જ઼ેહરકરોમુઝકોતુમ્હેં;
ચોકી કરે ઉસબાગ઼મેં·
દેખેતોખાજાવે અપન;
સુનબાતમેરીગુલબદન·
તુઝકોમૈં પોંહચાઊંઅલી;
કેહ તુકે નાખાવેકલી·
ગરદનઊપરજબલેચલા;
ઉન છોડકરપીછાવલા·
ચલનેલગીરસ્તેતરફ઼;
ઉસદેવસેબોલીહ઼રફ઼.

ગુલખેરદેવ મામુંમિયાં,
પસ દેવ અપને દિલમિને,
આદમબશારકો દેખકર,
કેહે મેં કયું ખાઉં ઈસે,
રોશાન જેહલકો દેખકર,
તેરે હુકમપર સરધરૂં,
એક લાખ બરસ્કી રાહપર,
કોઈન જાનયહાંઆસકે,
સોગંદહે તુમકો ખુદા,
હઝરત સુલેમાંકી કસમ,
ગુલખેરદેવમામુંમિયાં,
કુરબાં ગઈ તુઝ નામપર,
ગુલખેરદેવ રોશાનજેહલ
યેહ સબ નસીબુંકા લિખા
ગુલખેરદેવલેગો દમે, ઃ
ઉનસત હુઈ મુઝ જાનકો,
મામું મિયાં ક્યા હેસબબ
અપની હકીકત મુઝ કહો,
રાજા હૈદરકી શાહપરી,
યહ બાગ હે ઉસ્કા યકીન,

રોશાન જેહલને તબ કહા;
ઉસ દેખકર હેરત રહા.
અપની અકલ કો ખો ગયા;
જેસા દિવાના હોગયા.
ગુલખેરદેવને સરરખા;
કહાંસે તુ આઈ હે કહા.
રેહતે હેં હમ આદમસે દૂર;
આઈ હે તુ મેરે હુજૂર-
અપના ઈસમ મુઝકો કહો;
મુઝપાસ યહાં અબ તુમ રહો
રોશાન જેહલ મેરા ઈસમ;
અબ તુમ કરો મુઝપર રહમ
મિલગયે સો જુંશીરોશકર;
બૂઝો તુમ્હે કર કર ફિકર.
રોશાન જેહલકો લેચલા;
રેહતા હે મેરા એકલા.
ક્યું રેહતે હો તુમ એકલે;
અબ આયે દિન દેખો ભલે.
સબમેં જો વોહ સરદાર હે;
ઈસ્મેં ઉસીકા યાર હે ઃ

ઉસ્ને મુઝે નોકર રખા,
ચોકી કરૂં ઇસ બાગ કી,
ગુલખૈર દેવ રોશન જેહલ,
રોશન જેહલ દિલમેં કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
રોશન જેહલ રોરો કહે,
પોંહચા બચાં જબ ઇસ્મહલ;
બચ્ચો કરો ખુશ્હાલિયાં,

બોલી નિગાહબાનીતુકર;
સુનલે હકીકત સરબસર·
ખુશવકત હો દોનું જને;
દે મુઝ રજા જાઉં ઉસ્કને·
તડપું ચહાં પેં રેતમેં ; ∴
ક્યા દુખપડા મુઝદિલપિજે;
હે હે અકેલી ક્યું રહૂં ; ∴
હે હે મેં દુખ કિસ્કો કહૂં·
કોઇ દેવ મુઝે ખાતા નહીં;
અબ જાતો યેહ ભાતા નહીં·
ઐ માજની હોતી ન તુમ;
મા બાપ બિન કહૂંકિસ્કોગૂં·
સારા કબીલા ફિરગયા;
કોઇ નેં દિલાસે કીરહા·
હે હે ખુદા મેં નામુઇ ; ∴
ઓર સુખ અબ લાગી રહુઇ·
અબ કહાં ગયા મેરા વો સૂખ;
શાહ્કા કુવા હે મુઝકો દુઃખ·
તોતે ને બીબી કો કહા;
અય બીબી વક્ત થોડારહા

બીબીસોજનઉસ્વક઼તમેં,
મેં ઉસ્તરહ જાગી નહીં,
તોતેમિયાં ઈસ્બાતકો,
શાહ જહાંસે ફિરમિલી,
શાહ જહાંસે ફિરમિલી,
બોલા સખુન તોતેમિયાં,
તોતાસો ફિરકેહનેલગા,
અબદિલલગાકરસબસુનો,
તોતાસો ફિરકેહનેલગા,
સારી હ઼કીક઼ત ફિર કહી,
રોશન જે઼હલ ઉસ્બાગ઼મેં,
રોશન જે઼હલકે પાસજબ,
રોશન જે઼હલકો દેખકર,
ગ઼મગીન હૈ કિસવાસ્તે,
ગુલખ઼ૈરદેવકો દેખકર,
બીબી તુમ ઈસ્બાગ઼મેં,
ફિરદેવયું કેહને લગા,
રોશનજે઼હલખુશહોકહી,
રોશન જે઼હલ દોડીગઈ,
પરદેહપલંગસે ખોલકર,

તોતેકે તૈં જબકી નિદા;
સૌગંદ હૈ મુઝકો ખ઼ુદા-
પૂરી કરો મેરે અગલ;
યાનેં મિલી રોશનજે઼હલ·
યા બાગ઼મેં રોતી રહી;
કહો બાત ફિર મુઝકો સહી
મત઼ ફ઼ુરકો સારે તમામ;
દોયારે હૈં નાદિરકલામ·
ઐ મોપે નો વક઼તે વુસૂલ;
બૂઝે ખ઼ુદા બૂઝે રસૂલ·
રોરો વોહ કરતીથીબયાં;
ગુલખ઼ૈર દેવ આયા વહાં·
ગુલખ઼ૈરદેવને તબકહા;
કેહતુ સખુન ઐસા હ઼ૈબા·
જ઼્યાદહ લગી રોનેમગર;
દીતી રજ઼ બસૈરકર·
ઈસ્બાગ઼મેં તુસૈરકર;
ક્યા બાતં હૈ ગીખ઼ૂબતર·
અપના પલંગ દેખાનજ઼ર;
દેખાસો જબ અપના શૌહર

વોહ ફુલકી જેથી છડી,
શાહેઝહાંકા નામ લે,
બીબી મિયાં ખુશવક્તહો,
મેવે લિયે કે તરહકે,
શાહેઝહાં કેહને લગા,
ઓર આપકે દેખેસે તી,
બીબી કહી મેરે મિયાં,
વહાંસે પલંગ લાય ઉઠા,
યેક લખબરસ્કી રાહપર,
સબ્ઝ રદેવ ગરદન ઉપર,
ગુલ ખૈર દેવ ચોકી કરે,
મેં ઉસ્સે ફિર આકર મિલી,
સારી હકીકત ખોલકર,
લાચાર હું શાહેઝહાં,
બીબી મિયાં ખુશ્વક્ત હો,
પાની પિયા ખુશદિલસે તી,
બીબી મિયાં ઉસ વક્તપર,
રોશન જેહલને શાહકો,
વોહ દિન ગુઝરા ઐશમે,
ફિર ઉસ છડીકો ફેરકે ર,

ઝમઝમેસે દાએં રખ કહાં;
ઉઠ બૈઠો તુમ મેરે પિયા.
દોનુંને મુખ ધોયા વહાં;
ખાયે સો બીબી ઓર મિયાં
બીબી કહા ક્યા હે ખબર;
ઠંડા હુવા મેરા જીગર-
નેં હો અસલકે બાગમેં;
આયે ચલે ઇસ જાગમેં.
વોહ બાગ છોડા હે તુમ્હેં;
અસ્વાર કર લાયા હમેં.
ઇસ્ન બાગકી ઐ બાદશા;
તબ ઉસ્ને દી મુઝકો રઝા-
બીબી કહી શાહકે અગલ,
મેરા ન કુછ ચલતા અમલ
મેવે કો ખાયા ભર શિકમ;
કીહકો ખુશ તાઝા દમ-
દોનુંને ખાબે ખુશ કિયા;
મહઝૂઝ સોહબતસે કિયા
ઉસ્વક્ત પર સોયા પિયા;
ઉસ શાહકો મુરદા કિયા.

પરદહપલંગકોબાંધકર,
બોલીસખુનરોશનજ઼ેહલ,
ફિરદેવને યુંકર કહા,
વોહશાહપરીઆવેચડ઼ીં,
એક કોઠડીકે દરમેયાં,
વેસેમિને એકબારગી,
શાહેં જહાંકેપાસજા,
કેહને લગી એસેહલિયાં,
સબસેહલિયાંકેહનેલગી,
કોઈન જીનયહાંઆસકે,
યેહ લખબરસ્કીરાહપર,
કરતીહે કયાદિવાનગી,
પરદહ પલંગસેખોલકર,
હજ઼રત સુલેમાકીક઼સમ,
ચેહરાસો દેખાશાહકા,
ગુલખૈર દેવકોફિરકહા,
ફિરશાહપરીકેહનેલગી,
અબફિરઈસેપૈલેચલૂં,
ફિરઅપને લશ્કરકોકહા,
નાશાદહોકરલેચલીં,

ઔરઆપ આઈદેવકન;
કયાબાગહે અમનોઅમન·
તુંપકો છિપાકરમેં રખૂં·
જાહિરપડે તો કયા કરૂં·
યેઃજાકે બેઠી એકલી;
વોહ ફૌજ઼ નાજ઼આઈચલી
વોહશાહપરીબેઠીસોજબ,
આદમકીબોઆતીહેઅબ·
ઈનસાનકીતાક઼તનહીં;
યેહબાતના હોવેકહી·
ઈસજાગસે આદમેહસોદૂર;
કયું આસકે તેરે હુજૂર·
દેખાસોજબશાહેજહાં;
તહકીકહે ઈનસાંયહાં·
બોલીકે ચોરીફિરકરી;
કૈસી કરે તુ નોકરી·:
તહકીક ચોરશાહકોલગા,
કોઈ ચોરહે ઈસકાસગા·
અબલેચલોશાહકાપલંગ;
વોહશાહપરીઆઈસોતંગ·

ગુલખેરદેવ ઓરશાહપરી,
દેખોઅજબ દોસ્તાં ,
રોશાનજેહલફિરએકલી,
શાહજહાંકો યાદકર ,
રોશાન જેહલરોરો કહે,
ઉસ્મેસો મેં જાકરપડું,
રોશાન જેહલરોરો કહે,
રોશાનજેહલરોરોકહે,
રોશાનજેહલરોરોકહે,
રોશાનજેહલરોરો કહે;
રોશાનજેહલરોરો કહે,
રોશાનજેહલરોરો કહે,
રોશાનજેહલરોરોકહે,
રોશાનજેહલરોરોકહે,
રોશાનજેહલ રોરોકહે,
રોશાન જેહલનેઉસવક્ત,
તબદેવનેસિજદહકિયા,
સોગંદહે મુઝંકો ખુદા,
કુદરત સુલેમાંકીકસમ,
વોહ દેવયેહ બોલાસોનુન.

ઓરફ્રોજ શાહકો લેચલી;
રોશાનજેહલફિરએકલી.
રોરો પુકારે જારજાર ;∴
તહકીકરોતીઆહમાર.
દેખો કહીં ઉજાડ કુવા;
જનીનમેરાઅબહુવા.
કબછેડા દુખકા આયગા,
યેહજીવ કબસુખપાયગા.
અબજીસેતીઆઇસોતંગ,
ઝપલાપડું અબહોપતંગ,
કબતકયેહ ખેંચુંગીબલા,
દુખકહું મેં કિસ્કોયાઅલ્લા,
મેં હુઇ વતનસે બેવતન;
કોનઅબકરે મેરીજતન.
મારૂં કરારી પેટમેં; ∴
ગુલખેરકો દેખાસામેં
રોશાનજેહલકો ઉસઘડી,
મેં તુઝ કરૂંગા ચાકરી.∴
તેરે હુકમસે નેં ફિરૂં;
તેરે હુકમપર સરધરૂં.

ઇસવક઼્તમેં જોતૂકહે,
રોશાનજ઼ેહ઼લતુઝનામપર,
પસદેવસે બોલીસખુન,
આઇથીમૈં ઉમ્મેદકર,
યેક લાખ બરસ્કીરાહપર,
સબજ઼રદેવહૈ ભાઇએક,
પસદેવહ઼ૈરતમેં રહા,
કેહનેલગા રોશાનજ઼ેહ઼લ,
બોલીયેહ શાહ તહ઼કી઼ક઼કર,
શાહ જહાંકે પાસ અબ,
રોશાન જ઼ેહ઼લ ઉસદેવકો,
મામુ મિયાતુપબૂઝિયો,
ફિર દેવયે બોલાસખુન,
લેકિનહૈ તુમસે એંકશારત,
મામું મિયાં ક્યાહૈસબબ,
કરમાહદેવ બેઠાહૈ વહાં,
રોશાન જ઼ેહ઼લ કેહનેલગી,
રખાઁ ઉસેહૈ કિસજગાહ,
હૈ સાત દરયાકે ભિતર,
યેકબાગ઼ ઉસ્કાહૈ યકી,

વોહ ચીજ઼ લા હ઼ાજ઼િર કરૂં;
દિલ જમ્અમેં કુરબાં કરૂં.
મેરા મિયાં શાહે જહાં;
નાખુશ ક્યું હુઇ મામુંમિયાં.
તુમસે સો ક્યું આયાગયા;
મુઝકોસો વોહપોંહચાગયા.
જબ વો સુના શાહકા ઇસમ,
દિલમેં નકર અપને તુ ગ઼મ.
મામું મિયાં તુમ બૂઝિયો;
મુઝકોસોપોંહચાદીજિયો.
સારી હ઼કી઼કત ફિર કહી;
યેહ બાત મૈં આખિર કહી.
બીબી તુમ્હેં અબ લેચલૂં;
ઉસબાગ઼મેં મૈં પગ ધરૂં.
જ઼ાહેર કરો મુઝકો તુમેં;
ચોકી કરે ઉસ બાગ઼મેં.
શાહકો પરી કહાં લેગઇ;
બોલો યેહ મામું તુમ સહી.
કરમાહદેવ ઉસનામહૈ;
વહાં શાહ કા બિસરામ હૈ.

હમ સબમેં વોહ સરદાર હૈ,
જે ચાહે વોહ પલમેં કરે,
હૈ સબમિને સરદાર વોહ,
ઉસ્કા હુકમ જારી હૈ અબ,
વોહ હૈ બડા હમ સબમિને,
કુલ દેવ જાન કુરબાન હૈ,
ફરમાહ દેવ લે કર ઇસમ,
રોશાન જ઼ેહલ તુઝે દેખકર:
રોશાન જ઼ેહલ અસ્વાર હો,
તુ બેઠ અબ હુશિયાર હો,
રોશાન જ઼ેહલ કો કર સવાર
દેહશત સેતી રોરો કેહ,
એક એક છલંગ દરિયાવ કો,
રોશાન જ઼ેહલ રોરો કેહ,
હરહાલ પોંહચે ઉસ પકાં,
ગુલખ઼ેર દેવ પોંહચા ચલા,
રોશાન જ઼ેહલ કર પાહ કો,
સર આસ્માંસેં હૈં લગા,
રોશાન જ઼ેહલ કો દેખકર,
ફરમાહ દેવ મામું મિયાં,

ઉસ્કા હુકમ હૈ સબ ઉપર;
અદના કો આલા મોઅ઼તબર:
ઉસ્કા હુકમ હૈ સબ ઉપર;
હમ સબ દેહું કે સર ઉપર-
ઉસ્કા હુકમ હૈ ચોતરફ઼;
ગુલખ઼ેર દેવ બોલા હરફ઼:
જાકર પિછે કર તુ સલામ;
તહ઼કીક઼ વોહ હોવે ગુલામ:
ગરદન ઉપર મેરે ઉહા;
મત ખ઼ોફ઼ કર દિલમેં જ઼રા-
ગુલખ઼ેર દેવ લેકર ચલા;
યેહ જીવ જવે તો ભલા-
ઉડ કર સો જવે વોહ ચલા;
અલ્લાહ તુ મુઝસે મિલા-
દેખા પકાં જબ હૂ બહૂ;
યેહ જબ ચલી ઉસ રૂબરૂ:
દેખા ખડા હૈ એક પહાડ;
ઓર તન દરાજ઼ હૈ બેશુમાર
વોહ દેવ જબ આયા ચલા;
રોશાન જ઼ેહલ ને તબ કહા

કરમાહદેવઉસ્વક઼્તમેં,
રોશાનજ઼ેહ઼લકોદેખકર,
વોહદેવહ઼ૈરતમેરહા,
અજ઼બસ્કે વોહહ઼ૈરાનથા,
ફ઼િરદેવનેસરકોરખા,
રોરો કરેયું આનેજી,
રોરોકહાફ઼િરદેવને,
મામુ મિયાં કુરબાંગઇ,
કરમાહદેવરોશાનજ઼ેહ઼લ,
યેહસબનસીબુંકા લિખા,
કરમાહ઼દેવજબગોદમેં,
કરમાહદેવપસઆપમેં,
કરમાહદેવરોશાનજ઼ેહ઼લ,
ઉસ્કેયેહદિલમેંઆરજ઼ૂ,
કરમાહદેવરોશાનજ઼ેહ઼લ,
દેખો અજ઼બ દોસ્તાં,
મેવાખિલાયાપ્યારસે,
ફ઼િરદેવયેહબોલાસખુન,
દેખો હમારા બાગ઼નુમ,
બીબીરજ઼ાલેકરચલી,

અપની અક઼્લકોખોગયા;
ઉસ્કા દિવાના હોગયા.
રોશાનજ઼ેહ઼લકો દેખકર;
ક્યું આઇ યેહ આદમબશર.
રોશાનજ઼ેહ઼લકે ક઼દમપર;
કુરબાન હૈ મેરા જિગર.
ક્યા નામ હૈ કહો મુજઅગ઼ (લ)
કેહતેહૈં મુઝ રોશાનજ઼ેહ઼લ;
મિલગયે સોજુંશિરોશકર;
બૂઝો તુમ્હેં કરકર ફ઼િકર.
રોશાનજ઼ેહ઼લકો લેગયા;
ગોયા દિવાના હોગયા.
ચોકી કરે ઉસ બાગ઼કી;
દેખું શકલ મુઝ શાહકી.
દોનુને ખુશમેવાચખા;
યેહ હૈ નસીબુંકા લિખા.
પાની પિલાયા ખૂબતર;
ઇસ બાગ઼મેં તુ સૈરકર.
મેવે લગ઼ે હૈ કઇ હજ઼ાર;
દેખા મકાં તબ ગુલઇજ઼ાર.

રોશનજેહ્લનેઉસ્યફ્લ,
પરદહ્પલંગાસે ખોલકર,
શાહેજહાં હુશિયારહો,
ગુલ ખેરદેવ પોંહ્યાગયા,
કરમાહ્દેવચોકી કરે,
તબમેં કહી માયું પિયાં,
ઉસ્ને મુઝે ફિર દી રજા,
સારી હકીકત મેં કહી,
શાહે જહાં રોશનજેહ્લ,
ગમ દરદસબ જતારહા
દોનુસો રંગામેં ઘુલગએ
હરહાલ દિન પૂરાકિયા,
પરદહ્પલંગકોબાંધકર,
કિસ્સાઅગરજેકોઈસુને,
કરમાહ્દેવલેગોદમેં,
ઓર દેવખિદમતમેં કઈ,
કરમાહ્દેવરોશનજેહ્લ,
વેસેમેં આઈ.શાહ્પરી,
નિસ-બાતસેભાગીફિરે,
અબકયા કેરૂં ઈસ્કી દવા,

શોહ્રકાફિરદેખાદરસ;
જલાકિયાબહ્રે હ્વસ.
બોલાકે બીબીકયાખબર;
તબ આઈ હ્દૂતદરયાઉતર
ઈસ્બાગમેં લાલનપિયા;
તબદેવ મુઝસિજદહ્કિયા
ઈસ્બાગમેં તુસૈરકર;
સુન તુમેરે જની જિગર.
દોનુસો ફિરલાગેગલે;
દરયાયે રહ્મતમેંમિલે.
કેહ્નેમેં નેં આવે બયાં;
ફિર શામકો મુરદહ્બનાં.
ફિર દેવસે આકર મિલી;
ખિલજાવેબસદિલકીકલી.
રોશનજેહ્લકોકરપિયાર;
દીતે કડોડું કઈ હ્જાર.
દોનું કરેંબાતાંસહી;
યેહ્દખકરહેરત રહી.
વોહ્તો હે બેઠી ગોદમેં;
હેહે પડીમેં સોદમે.

લેકિન કેહ ફરમાહસે,
અબ ક્યા કરૂં ઈસ્કી દવા,
યેહ સાત દરયા કે ભિતર,
આદમ બશર કી ક્યા મજાલ,
ક્યુંકર મૈં જાઊં બાગમેં,
પસ દેવસે બોલી કહી,
રોશન જમાલકે સામને,
ફરમાહ દેવ મામું મિયાં,
ફરમાહ દેવ કેહને લગા,
હે શાહપરી ઈસ્કા ઈસમ,
પસ દિલપે અંદેશા કિયા,
ફરમાહકી તહ્કીકુ ઉન ,
અબ બેહનમૈં બોલું ઈસે,
ચોરી કરૂં અદલા બદલ,
તબ શાહપરી બોલી સખુન,
ફરમાહ દેવકે દેખતે, ∴
ચોરી કરે અદલા બદલ,
પસ શાહપરી દિલમેં કહી,
ફિર શાહપરીને દેવસે,
હમ જાવેં દોનું બાગમેં,

તહ્કીક્ યેહ ખાવે મુઝે;
લાચાર હું મૈં ઈસ નધે. ∴
નઈ આસકે કોઈ જિનપરી;
લેકિન દેવું કી દિલબરી.
દિલમેં યેહ કેહવે યા ખુદા;
તહ્કીક્ કર ડાલે જુદા.
બેઠી સો આ મુશ્તાક હો;
યેહ કૌન હે મુઝકો કહો.
યેહ હે મેરી એક આશના;
બૂઝો મેરે દિલજાનેમા.
વોહ શાહપરીને ઉસ ઘડી;
દેખી નજરસે દિલબરી.
તબ તો રહે મેરી શરમ;
તબ તો ન ખોલે કુછ ભરમ.
બેહના અપન મિલયેં ગલે;
ખુશ વક્ત હો દોનું મિલે.
વોહ શાહપરી રોશન જમાલ;
અબ મુઝકો નેં પોંહુચે ખલલ.
લીતી રજા ઉસ્કી સો જબ;
દેખેં તમાશા રાત સબ.

ફરમાહેદેવકેહનેલગા,
કુછખૌફૂદિલમેંમતકરો,
વોહબેહનકરબોલીઇસે,
દેખોઅજૂબંદોસ્તાં,
રોશાનજમાલંઔરશાહપરી,
જેથીહજારાંસેહલિયાં,
રોશાનજમાલકેહનેલગી,
વોહદિલરૂબાહેઆપકા,
તબશાહપરીબોલીસખુન,
કુરબાનહુંઇસશાહપર,
રોશાનજમાલકેહનેલગી,
તબશાહપરીઉસવક્તમેં,
શાહેનહાંહુશિયારહો,
તબશાહપરીબોલીસખુન,
શાહેનહાંબોલાવહીં,
રોશાનજમાલઇસ્કાઇસમ,
તબશાહપરીકેહનેલગી,
જબબેહનાનેયુંકરકહા,
ઇસજમાલંકોમુરદેહકરે,
રોશાનજમાલકોદેજવાબ,

દેખોતમાશાદિલજીગર;
તબહોગઇયેહબેફિકર·
યેહબેહનકરબોલીઉસે;
યેબાગમેં દોનું હુસે·
દોનુંસોજબબેઠીપલંગા;
સરૂબાંધબેઠીવોહઅલંગ
યેહ કૌનસોયા હે કહો;
પૂછીઉસેઅન્જાનહો·
મેરાસોયેહદિલદારહે;
મેરાસોયેહગમખારહે·
મુરદેકોક્યાતુમદિલદિયા;
ઉસદેખતેજીતાકિયા·
દોનુંકોદેખ હૈરતરહા;
યેહબેહનહેમેરીકહા· ∵
ક્યાનામહેતુજબેહનકા;
ફરજંદજેહેઇનસાનકા·
કેસાહમારાલાલહે; ∵
શાહપરપડાનંજાલહે·
યેહખૂબમેંતેરીસોબાત;
યેહખૂબથાતેરેસંગાત·

તબશાહપરીકેહને લગી,
યેહબાત તુમતહ્કીક઼કહી
ઈસબાદશાકાજી તુમ્હેં,
વોહ ચીજ઼ સબશાહકોખિલા,
વોહ બેછડીથીફૂલકી,
વોહ ફૂલસબશાહકોખિલા,
મેરા હુકમ બરી રખે, ∴
મેં જો કહું સો તુ કરે, ∵
ફિરશાહસે કેહને લગી,
શાહેજહાં બોલાસખુન,
શાહેજહાંરોશનજ઼ેહલ,
શાહેજહાં તબખુશહુવા,
થીયેક સહેલી ખૂબતર,
થે તીનદિલએસે જમા,
ખાનેકોખ઼ા ફ઼ારિગ઼ હુવે,
બાજેકો જબકી તાશુરૂ,
સારી રયન રંગરાગકર
શાહેજહાંરોશનજ઼ેહલ,
રોશનજ઼ેહલકેહનેલગી,
વારીમેં જાઊ તુમઉપર,

એબેહનઅબમેં ક્યાકહૂં;
ઈસગ઼પસેતીઅબમેંમહૂં·
કિસ ચીજ઼મેં રખ્ખાજોહે;
ફિરકર કલીયેહ જામરે·
ઉસ્મેંસો જીકોથારખા;
બોલીકે જી બખ઼્શાખુદા·
મહ઼બૂબેમન એદોસ્તદાર;
વોહ શાહપરીબોલીપુકાર·
કરયો ન તુમ નાદાનગી;
સોગંદ મુઝ રહપાનકી·
ઓરશાહપરીબેઠેફ઼રશ;
ગોયાકેપોંહચાબરઅ઼રશ·
ઉસ્ને સો ખાના લારખા;
તીનું ને ખુશ઼ હુક઼માચખા
ખુશબો લગાઈયોતરફ઼;
બોલે કબાવંતખુશહ઼રફ઼·
વક઼્તે ફ઼જરમેં યું કહા;
અબહપકોતુમ્હેઓરજ઼·
તશરીફ઼ કબફિરલાવગી,
ફિરકબ દરસ દિખલાવગી·

ફિર આઠ દિન ગુજરે પિછે, ખિદમતમેં પોહચી બુઝયો;
શાહેજહાંકો ફિર કહા, ઇનકા કહા તુમ કીજયો.
ઇસ બેહનકો રાજી રખો, ગોયા રખે તુમને મુઝે;
કરયો ન તુમ ઇસ્કો જુદા, સોગંદ હે મેરી તુઝે. :
રોશાન જેહલ તુઝ બેહનકી ખિદમત સો મેં દિલસે કરૂં;
તુઝ બેહનકે અબ નામ પર, દિલજાન મેં કુરબાં કરૂં. :
તબ શાહપરી રૂખસત હુઈ, બેહનાને મેં જાતી હું કહા;
રોશાન જેહલ કેહને લગી જલ્દી તુમ્હેં આયો ભલા.
ઇતના સો કેહ રૂખસત હુઈ, બીબી મિયાં રહે બાગમેં;
ગમ દરદસે બજતા રહા, ખુશહાલ થે વોહ આપમેં.
બીબી મિયાં ખુશ વકત થે, જરેહ ન થી કુછ ફિકર ઉન;
એસી મુરાદાંસે બકે તઇ, દેવે ખુદા અમનો અમંન.
શાહેજહાં રોશાન જેહલ, કરમા હ દેવસે ફિર મિલે;
બાતાં કરેં તીનું સો મિલ, ખુશ્યાં કરે જ એકલે. :
ઇસ બાદશાહકો બેહન અબ, મુઝકો સોવો દે કર ગઈ;
મામું પિયાં તુમ બૂઝયો, યેહ બાત મેં તુમકો કહી.
તબ દેવને હંસ્કર કહા, દોનું મિલો ખુશ હોયકર;
ખતરા ન લા મુઝ જાતકા, દોનું હો મેરે દિલ નિગાર.
ખુશ્યાં કરેં જ બાગમેં, ફિર આકે બૈઠે દેવકન;
વોહ શાહપરી આઇ વહાં, ગુજરે સો વાં જબ સાત દિન.

ફરમાહકે ઉસ ગોદમેં, ∴
ફવ્વાલ હોકર સામને,
બેહનાઇસ શફ્કો સાથલે,
દેખેં તમાશા બાગમેં,
રોશન જેહલ બોલીતલી,
સારે જમાં હોકર ચલેં,
રોશન જેહલ પસ દેવસે,
ચલેં અપન ઇસ બાગમેં,
રોશન જેહલ કેહને લગી,
બીબીપિયાં કે સરઉપર,
ફરમાહ દેવને ગોદમેં,
પસ શાહપરી દિલમેં કહી,
વોહ શાહપરી પીછે ચલી,
યેહ શાહપરી પસ ઇશ્કસે,
ફરહાલ પોંહચે બાગમેં,
બીબીપિયાં ખુશવક્ત હો,
થી એક સહેલી ખૂબતર,
થે ચાર દિલ એસે જમા,
ખાને કો ખા ફરેગ હુવે;
બાજસો ન બકી તારીફ હે,

બેઠી ઉન્હેં દેખી નજર; ∴
આકર ખડી દેખી મગર.
અબ તુમ ચલો જવેં અપન;
ઠંડી કરો મેરી અગન.
બેહના તહમ્મુલ તુમ કરો;
ક્યું દિલમિને તુમ હડબડો.
બોલી કે અય મામું મિયાં;
દેખેં તમાશા ખુબ વહાં.
વોહ દેવ તબ રાજી હુવા;
હકને મિલાયા પેશવા.
દોનુ ઉઠાકર લે ચલા; ∴
ફરમાહ ક્યું ઇનકો મિલા.
જેસે કનીજકે મિસાલ;
હોગઇ અપસ દિલમેં નિહાલ.
બેઠે સો જાકર ફરશપર;
ગોયા કે પોંહચે અર્શપર.
ઉસને સો લાખા નારખા;
યારૂં ને મિલ લુકમા ચખા.
ખુશ્બો લગાઇ મોતરફ;
બોલે કલાવત ખુશ હરફ.

કરમાહ દેવ મનલિસસલિતર
રોશાન જેહલ કેહનેલગી,
કરમાહ દેવ બોલાતત્મી,
દેખું તમાશા આપકા ;:
એક બીનકા બાન બને,
ઓર તાલ ઓરમિરંદગ બ
રોશાન જેહલકી ફિરશાકલે,
બોલીગ ઝલ દોચાર જબ,
આપસ્મે કોઈ નેં રહા,
કરમાહ દેવ બોલાવહાં,
રોશાન જેહલ કેહનેલગી,
જે ચાહોસો બક્શોતુમ્હેં,
તબ દેવને ફિરકર કહા,
મેરા તખ્ત તુમકો દિયા,
ફિર યેક ખ઼જના દેવને,
ફિરશાહપરી બોલીઉસે,
રોશાન જેહલ નેઉસ્વકત,
ફિરશાહપરીબોલીસખુન
બેહના તુંમ્હેં મુઝકોકહો,
રોશાન જેહલ કેહનેલગી,

બેઠાસો જબ સરદાર હો;
નાચું અગર મુઝકો કહો·
બેહતરકહાનાચો તુમ્હેં ;
ક્યું મસ્ત તુમ કરતે હમે·
ઓર દુસરા તાનુંકા ભર;
ઓર વોહ ગાવે ખ઼ુશગોહર
દેખીસો સબ મુશ્તાક હો;
બેઠેસો સબ ફિરઅકલ ખો·
હોગઈ અકલ સરસે જુદા;
રોશાન જેહલ કર તુનિદા·
મામુ મિયાં મેં ક્યા કહૂં ;
મેં યાદગારી લેરહૂં· ::
બક્શો મૈં તુમકો દેવ ચાર;
લે જાએં તુમકો હરદેયાર·
આપહીદિયા કુરબાન હો;
એ બેહન તુમ મુઝકોકહો;
ફિરયેક ગઝલ ગાઈસો જ઼બ;
સોગાં દેહે મુઝપાકરબ·
વોભી જ઼ મૈં બક્શું તુમ્હેં ;
તુમ કોસદો બેહનાહમે·

ફિરકૌલદેકરચું કહા;
કુરબાનકું દિલજાનસે,
કુદરતસુલેપાંકીકસમ,
બેહના તુમ્હેં મુઝકોકહો,
શેશાનજેહલનેઉસ્વકત,
યેહ હારેગલબખ્શોમુઝે,
ગરજવોહબિનલીકીતરફ
હેહેખુદામેં ક્યા કરૂં,
વોહશાહપરીનેહારકો,
અફસોસહેસદ આહઆહ
નાદાનગીમૈંનેકરી, ∴
હેહેમેં ખોઈ હાથસે,
હેહેખુદામેં ક્યા કરૂં, ∴
દેવેં દિલાસાસેહલિયાં,
હેહેખુદામેં ક્યા કરૂં, ∴
હેહે હજર અફસોસહે,
હેહેખુદામેં ક્યા કરૂં,
હેહે હજર અફસોસ હે,
હેહેખુદામેં ક્યા કરૂં,
હેહે હજર અફસોસહે,

ખાઈ કસમ સોગંદરાજ;
માંગો તુમ્હેં બેહનાજેઆ
ખાઈ કસમ રાજ ઈદર;
વોહચીજમેં બખ્શુંમગર-
ઉસશાહપરીકો યું કહા;
જબસોફિરવોબાદશા-
મારીનિસાસેસખ્તઆહ;
જતાહે મેરા બાદશાહ
ફિંકાસો જબઉસ્કીતરફ;
તબમુઝસે યેહબોલીહરફ;
ઈન બાદશાહસે ઈસઘડી;
યેહબાદશાપે દિલબરી·
ઈસ બેહનને લૂટી મુઝે;
ઈનસાનમેં લેનાતુઝે·
અબ દોસ્તમુઝ દેનાપડા,
યેહ ઘાવ કારીમુઝ ચઢા·
અબદિલનિગારલૂટાગયા,
અયબેહન ક્યું કીબેમયા·
અબકૌલદેખો યાસખુન;
અબકહાં સુનું મીઠેસખુન·

હૈહૈ ખુદામેં કયા કરૂં, ∵
હૈહૈ હજાર અફ઼સોસહૈ,
હૈહૈ ખુદામેં કયા કરૂં,
હૈહૈ હજ઼ારઅફ઼સોસહૈ,
હૈહૈ ખુદામેં કયા કરૂં, ∴
હૈહૈ હજ઼ાર અફ઼સોસહૈ,
હૈહૈ ખુદામેં કયા કરૂં, ∴
હૈહૈ હજ઼ાર અફ઼સોસહૈ,
હૈહૈ ખુદામેં કયા કરૂં,
હૈહૈ હજ઼ારઅફ઼સોસહૈ,
હૈહૈ ખુદામેં કયા કરૂં,
હૈહૈ હજ઼ારઅફ઼સોસહૈ,
હૈહૈ ખુદામેં કયા કરૂં; ∵
હૈહૈ હજ઼ારઅફ઼સોસહૈ,
હૈહૈ ખુદામેં કયા કરૂં,
હૈહૈ હજ઼ારઅફ઼સોસહૈ,
શાહજહાંતફ઼સીરકો,
તુમરહોસેમેંરીબેહનઝઈન,
એ બેહન અબતુમખુશરહો,
વોહહીહોતાહૈયક઼ીન,

બિનદોસ્તરોઊંજ઼ારજ઼ાર;
જાતાહૈ મેરા ગુલઈજ઼ાર·
અબદોસ્તબિનજીનાઅ઼બસ,
ખાનાઅ઼બસપીનાઅ઼બસ·
અબશાહબિનામેંતલમલૂં
નાઉમ્મીદહો પીછેચલૂં·
રોરોકે મારે સખ઼્તઆહ;
આખ઼િરકોપકડું ઘરકીરાહ·
અબશાહમેરા હાદીયક઼ીં·
અબદિલન મેંબાંધુકહીં·
જલનાપડાસારીઉ઼મર;
અબદોસ્તબિનજલતાજિગર·
દિલપેંરહીમેરીમુરાદ;
ઈસજગાહુઈ મેંનામુરાદ·
જલજાઓસબયેહઝ઼ીંદગી;
કરનેલગીફિરબંદગી·
તુમ મઆફ઼અબમુઝકોકરો,
કેહતીહું તુમકો રૂબરૂ·
કિ઼સ્મતનેકરડાલીજુદા;
જોકુછલિખાતક઼દીરકા·

સબસેલિયાં કેહનેલગી; ઈતની ભી ક્યા દીવાનગી;
અય શાહપરી દિલ પે સમઝ, અબ કર ન તુ નાદાનગી.
કરમાહ દેવકે રૂબરૂ, કરતી તુ ગોગા બે કહા;
જબ દેવ આવે હોશ મેં, ખાવે અલી તુઝ કો કહા.
નાશાદ હો કર શાહપરી, જબ બાગ સે બસ ઉઠ ચલી;
દેખો અજબં દોસ્તાં, સારી ઉપર હૈ હે જલી. ∴
ગમ દરદ સબ જતા રહા, બીબી મિયાં રેહને લગે;
દેખો તુમ્હેં કર કર ફિકર, ક્યા ધૂપ મેં મેવે પકે. ∴
દુખ સુખ કા જોડા હૈ જગત, બૂઝો એ યારો મુસ્લેમીન;
દેખો સબર જો કોઈ કરે, સુખ દેવે રબ્બુલ આલમીન.
આ ખુન્જમાલુદ્દીન તૂ, તકદીર પર શાકીર રહે;
ઈસમેં ઈશારા હૈ બડા, જેસી પડે સર પર સહે.

બયાન રૂખ્સત તલબ કરના શાહે જહાં- ઓર રોશન જેહલ કા ઓર જાના વતન કો.

બોલું વતન કા ફિર બયાં, જતે રહે એયાઁ મે ગમ;
અબ ફિર હકીકત તુમ સુનો, બોલું બયાને બે શોકમ.
રોશન જેહલ કરમા હંસે, બોલી કે એ મામું મિયાં;
હપ કો રજા દો ઈસ ઘડી, જાઉં વતન કો લે જવાં.
તબ દેવને બેહતર કહા, જાઓ વતન કો દિલ જાર;

અબ તખ્તપર બેઠો તુમ્હે,
ફિર ચાર દેવુંકો કહા,
ઇસ તખ્તકો લેકર ઉડો,
ફરમાહ દેવતાકિ દિકિયા,
ગએ ઓ બન ઓરો ને શાબ,
ફિર વોહ પલંગ અસ્બાબસ બા
હાસિલકી એ મામું મિયાં,
અબ ઇસનિશાનિકે સબબ
દેખે પલંગકો નઝરસે,
ફરમાહને ઉસ વકતમેં,
બીબી તેરી ખિદમતમિને,
ફરમાહ દેવ રૂખ્સત કિયા,
શાહે જહાં રોશનઝેહલ,
વે દેવ તખ્ત લેકર ઉડે,
અબ યેહ બયાં પૂરા સુનો,
પોંહચે સો દેવ એક પલમિને,
કામિલ પલેક રૂખાંપલેક,
કામિલ પલેકુ ઉસ વક્તમેં,
મોતી બધાં એ પેયારસે,
રોશનઝેહલ કહીલાછિકો,

પોંહચો વતનકો ક્યા ફિકર
ફરમાહ દેવને ઉસ ઘડી;
તબ ઉન કહા કે બેહતરી.
દેવ ઓર પરયું કે ઉપર;
ખુશહાલ હોઇ નકાબગાર.
ઉસ તખ્તકે ઉપર રખા ;:
મેંને ન કુછ બાકી રખા.
માંબાપકો હોવે યકીન;
તહકીક શાહ લાવે યકીન
ઓર દેવ પરયાં કુછ દિયા;
દિલજાનસે બખ્શિશ કિયા
આલી તનમ્મુલ શાનસે;
કુરબાં હુવે દિલજાનસે.
અસ્માંનઝમીકે દરમેયાં ;
દેખો ખુદાકી કુદરતાં. :
ખાના મુસાફિર આ ખડે;
દોનુ મુસાફિર ખુશ હુવે.
મોતીકે ભરલાયા તબક;
પોંહચા ગરીબુ કો રિઝક.
ને કુછ સહાથા દરદો ગમ;

અયભાઈ તુમબૂઝોચક઼ીનૂ,
શાહેજહાંબેઠેતખ્ત, ∴
સારાશહરબસ્તીકિયા,
શાહેજહાંકાજેવજ઼ર,
શાહેજહાંકો યાદકર, ∴
દરવેશાકો પોંહચીખ઼બર,
દરવેશાને જાકર કહા,
ખ઼ાનામુસાફ઼િરશેહરમેં,
અબ તુમ ચલો જાએંઅપન,
નોશાહઅ઼લમ મિલનેચલા,
બીબીકે દિન ક્યાફ઼િરફ઼િરે,
દરવેશા વજ઼ર આકરમિલા,
શાહેજહાંકો દેખકર,
નોશાહઅ઼લમખુશવક઼્તહો,
બારાબરસ ગુજ઼રેપિછે,
બેટીને બાબાકો કહા, ∴
બાબામિયાં તુમબૂઝ઼ો,
બાબાકુવે સુનકરઅ઼જબ,
કે યેહ ફ઼ીસ઼અબસુનચકીં
બેટીકહીબાબાકે તઈ,

જાતે રેહતો આએ હમઃ
ખ઼ાનામુસાફ઼િરશેહરમેં;
પોંહચીખ઼બર રોબેલમેં·
દરવેશાકો બેઠાજેથા;
હરરોજ઼ેશાબરોતાજેથા·
શાહેજહાં જાતે કુવે ;
નોશાહઅ઼લમતીખુશહુવે·
બેઠાકે હોકર બાદશાહ,
દેખેં તમાશા બાદશાહ·
બેટીસેતીએ દોસ્તાં;
દેખો ખુદાકી કુ઼દરતાં·
શાહેજહાંકે રૂબરૂ ; ∴
બાંદીજલેબીઓરલડૂ·
ફ઼િરશાહસે લાગે ગલે;
બેટીસે બાબાફ઼િરમિલે·
જો કુછકે ગુજ઼રામાજરા;
મુઝ ઈસ્તરહ યેહ દુખપડા
બેટીઅગાલહોગયેખિ઼જલ;
કોઈ મરેમેં બિનઅજલ·
તુમને નિકાલીમુઝલલા;

लेकिन कही मुझ खुदपरी,
तुमने निकाले मुझ यक़ीन,
शाहजहांसे मैं मिली,
बाबा मियां तक़दीरमें,
अब तुम फ़िकर कुछ न करो
होगई खुशहाली फ़ज़लमें,
कहने अपसके दिलसे,
नौशाह ख़लप कहने लगा,
तुम हम चलें अबरी शहरको,
बेटीने बाबाको कहा,
देखें शेहर औ बादशाह,
बीबीने तब अपना तख़्त,
फिरवोह पलंग असबाबसब,
बीबी मियां नौशाह ख़लप,
चाहुंसो बैठे तख़्तपर,
परयुने गायां शादियां,
नौशाह ख़सम उस ख़ैरीको,
बारा बरस गुज़रे पिछे,
शाहजहां चलते हुये,
शाबाशीरे रोशान महल,

इस बातसे है दिल बला।
कहने मेरी अबही मुराद;
अब दिल खुश है शादशाद।
मेरे दिलासो होगया;
अब मुझ उपर करियो मया।
गाओ बजाओ शादियां;
मांगी मुरादां सब दियां।
बेटीके तें चुंदर कलाम;
ज़ाहर करो उसवसो नाम।
चलते अपन अेकपलमिने
चलते हैं सब उस वक़्तमें।
उस वक़्तमें हाज़र किया;
उस तख़्तके ऊपर लिया।
बैठे तख़्तपर औरपज़र;
उडकर चला मानंद तीर।
ख़ुश दिलसे ती उस तख़्तपर;
देखा सो फिर अपनी नज़र।
मांबापसे बेटी मिली;
पोंहची अजब गल्योंगली।
हरयक कहे चुं घर बघर;

रोजे शरीफ़ के दरमियान,	बीबी मियां होगये नशार।
मां बाप ने दिया पलंग,	ख़ातिर बमा होगई यक़ीं;
अब फ़िर हक़ीक़त तुम सुनो,	असरारे रब्बुल आलमीं
नौशाह आलम ख़ुश होके फ़िर,	क्या ईत क़िया सब ख़ासो आम;
दिलरुबा सब घर ये ले,	बीबी रहो तुम नेक नाम।
क्या ईतसे न बाईरि ग़फ़ुवे	शेरीन ब्लेहल ले को बुला;
वोह थी अंगुठी बेगीरो,	वोह मग़रेबी से जी छुडा।
दो चार दिन गुज़रे पिछे,	नौशाह आलम को फ़िर कहा;
बयें हम कोग़ल शाहर,	यह है हमारा मुद्दआ।
नौशाह आलम बेहतर कहा,	बल्दी सिधारो दोस्त तुम;
मां बाप से मडर मिलो,	इस बाल से राज़ी हैं हम।
शेरीन ब्लेहल ने उस घडी,	अपना तख़्त फ़ाबिज़ किया;
तोहफ़ात रीफ़ असबाब सब,	सारा तख़्त उपर लिया।
बायन मंज़ल कोग़ल शाहर,	रोज़ेल से येक बारगी;
पोंहचा तख़्त येक पल मिने,	ताक़त कहां इनसान की।
बारा बरस गुज़रे पिछे,	नौशेरवां से जा मिले;
नौशेरवां बोला सखुन,	अब आये मेरे दिन भले।
जो कुछ के गुज़रा माजरा,	बाबा अगल सारा कहा;
शाह जहां सारी उमर,	बाबा अगल खुश होरहा।
शाह जहां शेरीन ब्लेहज,	दोनु ने येक दिन की फ़िकर;

बैठे अपन अजल फ़तपर,
बैठे पिछे जलतफ़्तपर,
यहांसे रुखसत लेकर पिछे,
हुई लेमिने एक प्यारगी,
मांबापसे मिलकर पिछे,
पोंहचा जयां नबजेसमहल;
बीबीसोनन केहने लगी,
तोतासो फिर केहने लगा,
मेरा वतन नदरयाले हुइत,
नौशेरवां आदिल अमल,
देखे हमरां जनयर,
शाहेनशा और शाहपरी,
सब जननवर को दीरख,
मैंतीरख लेकर उडा, ::
सारे जगत फिर दरबदर,
बीबी मियां आबे वतन,
पकडा शिकारीने मुजे,
यहांतक हुई क़ीमत मैं कहा,
तोते मियांकी बात सुन,
अजसाठ बालांमैं कहा,

और सैर करें जुनीं लगा:
करमाहदयसे फिर मिलें;
शोबेसकी जबें चलें ::
मिलते रहे येह गुलबदन;
आजे चले अपने वतन:
तोतेने बीबी को कहा; ::
क्या बात कही है येजहा:
बीबी तुम्हें मुझ जनयो;
तहकीक तुम येह मानयो:
मैं देखने आया चला;
मैं उसमिने आइर मिला:
दोनुं दुशाइ में फिर मिले;
और आप रहे फिर एकले:
बारह बरस फिर छिपरहा;
येह दुखमैं सर उपर सहा:
फिर यहांसे ती आयाचला;
सो दागर येह मुझको मिला:
बीबीसोनन तुमको जुमबस;
बीबीसोनन होगई मजबूस;
अबने कहुं हे ईसमेरब;

अब जाओ तुमती दोस्तकन,
वैसे में आ पोंहची ख़बर,
है है ख़बर आई सो सहै,
बीबी सो जन ना जसकी,
आशिक़ जियादा मर गया,
वैसे में सो यकबारगी,
ख़ुश वक़्त हो सौदागर,
दो चार दिन गुज़रे पिछे,
बोलो सख़ुन तोते मियां,
तोता सो फिर कहने लगा,
सोंपे जो तुमने मुझ चड़ी,
आशिक़ जो था वोह मर गया,
अब तुम सलामत जो छिस्कू तें,
बीबी सो जन की आंख में,
सारी उमर रोती रही,
सौदागर उस वक़्त में,
जाओ चलन अपने घरें,
तोता वहां से उड़ चला,
तोतु में जाकर फिर मिला,
भाई सभी में क़िस्सा येह,

ख़ुस्यां करो तुम रोज़ो शब;
वोह दोस्त तेरा मर गया;
बीबी का दिल ईडडर गया·
आशिक़ के घर थे दोस्तां;
वोह याद कर उस्की वहां·
सौदागर आया चला;
तोते से फिर जाकर मिला·
येह गुफ़्तगू जाकर कही;
येह बात कहो मुझको सही·
चोरी नहीं कुछ हो सकी;
आशिक़ के सरसे येह लगी·
मअ्शूक़ को जाने नहीं;
सुन बात मेरी है येही·
फ़िरी सलाछि बहरकी; ः
बीबी सो जन फिर ओढली·
तोते के तईं दीती रजा;
सोंपा मैं अब तुझको ख़ुदा·
दरयाजे हक़्लःदे भायतन;
राहत कुछ अमंनो अमन·
घरको किया फ़िन्दीजां;

जे कोई सुने गाइ रे के तणी,
जेतां लिखे हैं सात सो,
जे कोई सुने गाइ रे के लई,
जसकर जपा लु हीन तु,
धातेर हथी सहीडासो,

हरये कुंडी होय प्याति रनिशां
किस्सा अजब है जे जहां;
जे शाउ केह गाया हाथ ह·
पुरान होय ईश्क मन ;
जब बारा सो तिर पन कासन·

शाहजहां बादशाह तथा शाहपरीनो किस्सो तमाम पूरो·

आ किस्सो पेहलां छपायो तो ते करतां घणीसारी रीते उरदू उपरथी सुधारीने लख्योछे, तोयपण कोई ठेकाणे कांई चूक रेहली नजर आवे तो ते शाणं वांचनाराओ सुधारी वांचीने लखनारने माफ करशे एवी आशा राखवामां आवे छे·

लाल मेहताजी चुनीलाल पंछारामजी ने वांचे तेने दुआ सलाम छे· मुसलमानी तारीख पहेली रबीउलआखिर सन १२७७ हिजरी· संवत १९१७ ना फागण सुद ९ ने वार बुधे· तारीख २० मार्च सन १८६१ ईस्वी·

મહબ્બતની આશકીલાવણી.

મેરા કહા માન છેલ જગમેં, તુજે રખું મેરી નેનુમેં॥ બહોત દિન હુવે ગએ દિલબર, નહિં આતીજ ઉનકી ખ઼બર; ક્યા ખ઼ુદા ખ઼ફ઼ા હુવે હમપર, દિલ દોડ પડા મરહુંપર; મેં બહોત દિનુંસેરહી, તુ કર મુજસે બરીનાછે, રહો બસ્તીમેં રહોજી બસ્તીમેં; ક્યા રંગ રપકે નેંનુમેં, મેરા કહા માન છેલ જગમેં, તુજે॰ ॥ચોક ॥૧॥ ॥પોરી॥ક બના દરી ખ઼ાસી, તુજે લછમી આનકર મીલી; સમજકર બાતાં બોલી, ક્યું ફિરતા જ ગલિયાં ગલી; મેં સાહુકારકી ઔરત, તેરી લુભી દેખકર સૂરત, અપને મનમેં જ અપને દિલમેં, ક્યા રંગ રપકે નેંનુમેં॥ મેરા॥ ॥ચોક॥૨॥ ॥ યે સુનકે સજન યું કેહતા, મુજ થોડીસિ લગતી ચિંતા; બેશક મેં ઘરમેં ઘુસ્તા, તેરા ભરોસા મુજ નહિં આતા; ખ઼ાવિંદકુ છુપા રખી કોને, મુજ મારચલા એક પલમેં, ફ઼જ઼તા જગમેં, ફ઼જ઼તા જગમેં, ક્યા રંગ રપકે નેનુમેં. મેરા॥ ॥ચોક॥૩॥ ॥ યે સુનકે સુંદર લગી હસને, ના ડરો કરૂં મેરી જને, જે આન પડી તો જન કરૂં કુરબાને, તુમ સમજો દિલબર જને, ચલ સાજન હો તૈયાર, તુમ આઓજી

मेरे प्यारे, रहोमत गममें, रहोमत गममें, क्या रंग रपके नैनुमें, मेरा कहामान छैसबगमें, तुमे॥ ॥ ॥ख्याल॥४॥ ॥केहे पीर जफ़्स छैलाही, मैने मुराद दिलभरपाही, हे रेमान जफ़्स सीपा ही, छंदभेडे रानकुरयाही, कई भातुरे मन्तु केहता घरमे ये तुरें वाले का मरम, दुसरी पलरनमें, तिस री पलरनमें, क्या रंगरपके नैनुमें, मेरा कहा॥ ॥ख्याल॥५॥ ॥लावणीपुरी॥१॥ ॥लावणीजीला॥ ॥सखी पनघर ऊपर ख डी, कामिना कदडी, कामिना कदडी, तोरे दंड बाजुबंध मस्त भमनडी; अंतरा॥ सखी मेहे लुंभेरसे निकली हे राधा प्यारी; उन्ने लीया सीरपर घडा, हाथमें झा री; सखी रुमझुम रुमझुम चाल चले गत न्यारी॥ पाउं म्याने बाजे पायल कसुंबा साडी; मारे दो नैनुकी हूल हुलसरयोंकी, तोरे दंडपर बाजुबंध मस्त भज नडी॥ ॥ख्याल॥१॥ ॥सखी पनघर ऊपर ख डी हे मिरगा नेनी, उने डाली कुवेमे डोल भरती हे पानी; आ खडे मदनसा लाल पूछे गुमानी॥ तु म कोन देससे आये मेरे दिल मनी॥ प्यारी हस हस करती बात बेरीहे किरकी, नेदे हे किसकी; तोरे दंड

पर बाळुबंध मरस्त लेबनडी।। ।।यो॰।।२।। ।।
प्यारी हसहस करती बात मुसाफ़र आयो।।तुमजन-
गन लगाकर कयुं रे लय तरसायो।।प्यारे दो दिनकी
जिंदगानी, फ़ीर नहीं पायो, कई रंग मेहलमें छपर
पलंग बीछाओ. ये रांड बलबे धिपान रंडी हे नरकी
दासी परघरकी, तोरे दंडपर बाळुबंध मरस्त लेब
नकी।। ।।यो॰।।३।। ।।कहे लुकनगीर महारा
ज, अतिल संन्यासी, मत करना धीराक बे यार पडे
गी फांसी, फ़िर पीछेसें पस्तावो बात कुं पासी,
है अपने गिरोका दाम लोकमें हांसी, ये लछमन
प्यारा कहे बात अकलकी, तोरे दंडपर बाळुबंध
मरस्त लेबनकी।। ।।यो॰।।४।। ।।
।। ।।आरोकी लावणी पूरी।। ।।
।।छ।। ।।छ।। ।।छ।।
ला॰ मेहताळ मुनीलाल मंघाराम नी दुकानसना
म यांयलेळ।। ।। ।।

આ નિચે લખેલા કિસ્સા તથા મરશીયા તથા વગેરે સારાં તઇયાર દિલને ખુશી ઉપજાવનાર છે. છાપાં ને ગુજરાતી સારા અક્ષરોમાં સારી રીતે સુધારા સઇ છેદાર કાગળો ઉપર તઇયાર કર્યા છે તે જરીદ કરવા હોય તેઓએ મુંબઇના બાહારકોટ ~ ગજરકોળસા મોહોલ્લાની પાસે બબાજાનાંની સામે નંબર, ૩પ ઘાણી ચાલીમાં શ્રીપોરબંદરના કાળુ ઇલેમુહમ્મદ બિન કાળુનૂ મુહમ્મદ સાહેબની દુકાનેથી તથા ભીંડીબજારમાં બાબજીની મસ્જીદ સામે મુલ્લાં નુરૂદીન બિન ઝયાબાન સાહેબ તથા ખેલરસ્તે શેઠ કરીમળ બિન મુસાળ એ ત્રણેની દુકાનેથી નિચે લખેલા કિસ્સાઓ કિમત મોકલી મંગાવી લેવા.

મલેકમુહમ્મદ ને ગેતીઅફરોજ.	ચુપાબિલ્લીનો કિસ્સો નાનો.
તોતા કાહાણીનો કિસ્સો.	ચુપાબિલ્લીનો કિસ્સો મોટો. ચિત્રવાળો.
બેહેરામગોર બાનુહસન.	શાહજહાં તથા શાહપરીનો કિસ્
ગુલબાસનોબરનો કિસ્સો.	ચાર દરવેશનો કિસ્સો.
નાજનીપઠાણનો કિસ્સો.	હાતમતાઇનો કિસ્સો.
લૈલી મજનુંનો કિસ્સો.	બિદૂલ આલમનો કિસ્સો.
કાની ગોરી ને ચાર બાગ રંગીન.	તુમેલારીરનેરોબતઅસ
શિકંદર જુલકરનૈનનો કિસ્સો.	શાહરૂમનો કિસ્સો.
રોશન મિયાં સોદાગર સમસુદ્દ.	શાહયમનનો કિસ્સો
છસાગોહર ને અબુ ગુલાબ.	મુહમ્મદ હનિફ ને સઇદ ચમનો
બદરેમુનીર બેનઝીરનો કિસ્સો.	ને તુક મુહમ્મદ હનિફનો કિસ્

વગેરે તઇયાર નમુના. કિસ્સાઓ ઉપર લખેલ ઠેકાણે મળશે.